ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

27-08-

† Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μάρτυρος Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὐράνιον ἐφύμνιον, ἐν γῇ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπίγειον πανήγυριν νῦν ἑορτάζει φαιδρῶς, ἀγγέλων πολίτευμα· ἄνωθεν ὑμνῳδίαις εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους, κάτωθεν Ἐκκλησίᾳ τὴν οὐράνιον δόξαν· ἣν εὗρες πόνοις καὶ ἄθλοις τοῖς σοῖς Φανούριε ἔνδοξε.

Ἦχος Δι

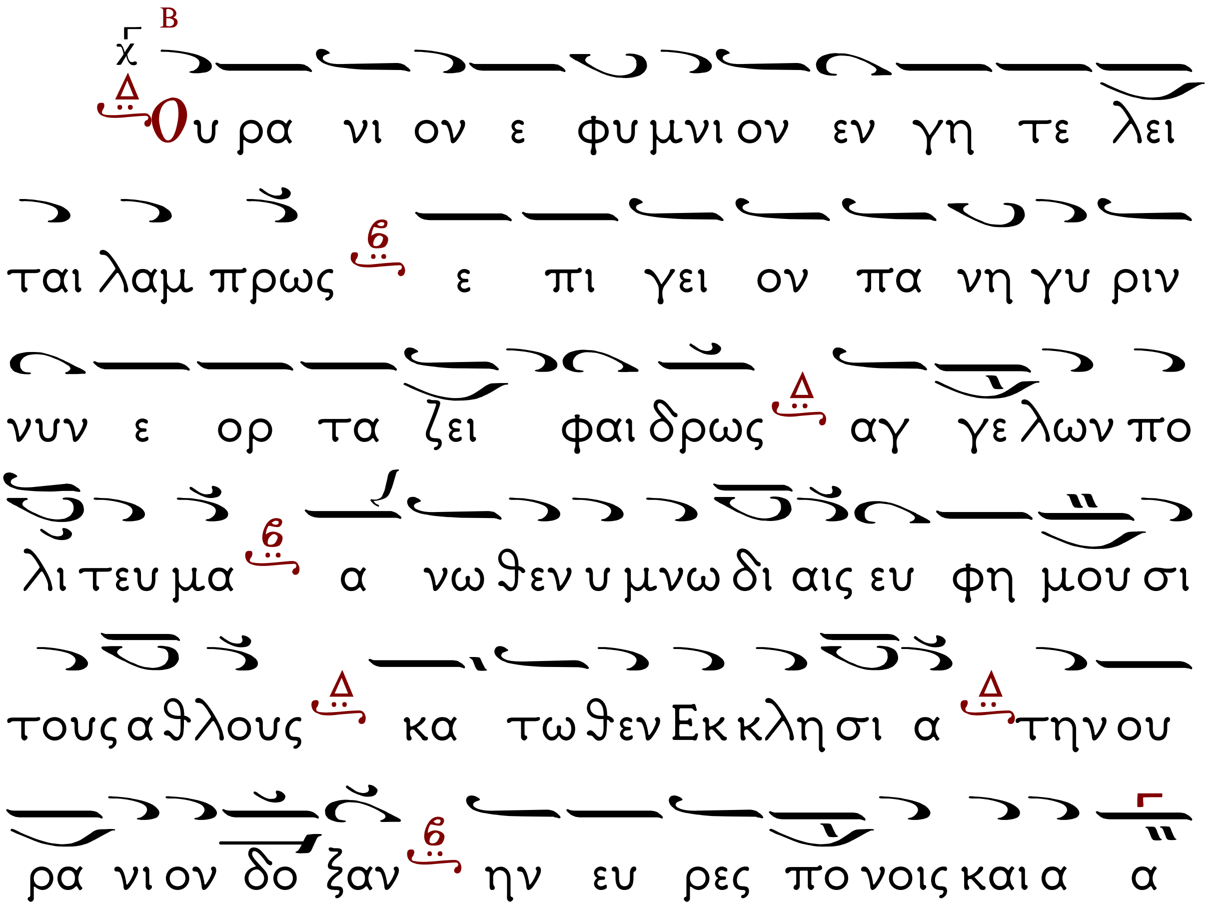

θλοις τοις σοις Φα νου ρι ε εν δο ξε

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς ἄστρον ἀνέτειλας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, καὶ πάντας κατηύγασας, φανερωθεὶς θαυμαστῶς, Φανούριε ἔνδοξε· ὅθεν τοῖς εὐφημοῦσι, τὴν σὴν ἄθλησιν Μάρτυς, νέμεις τῶν σῶν θαυμάτων, τὴν σωτήριον χάριν, πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Δόξα... Ως α στρον α νε τει λας τη Εκ
κλη σι α Χρι στου και παν τας κα τηυ γα σας
φα νε ρω θεις θαυ μα στως Φα νου ρι ε
εν δο ξε ο θεν τοις ευ φη μου σι την σην α

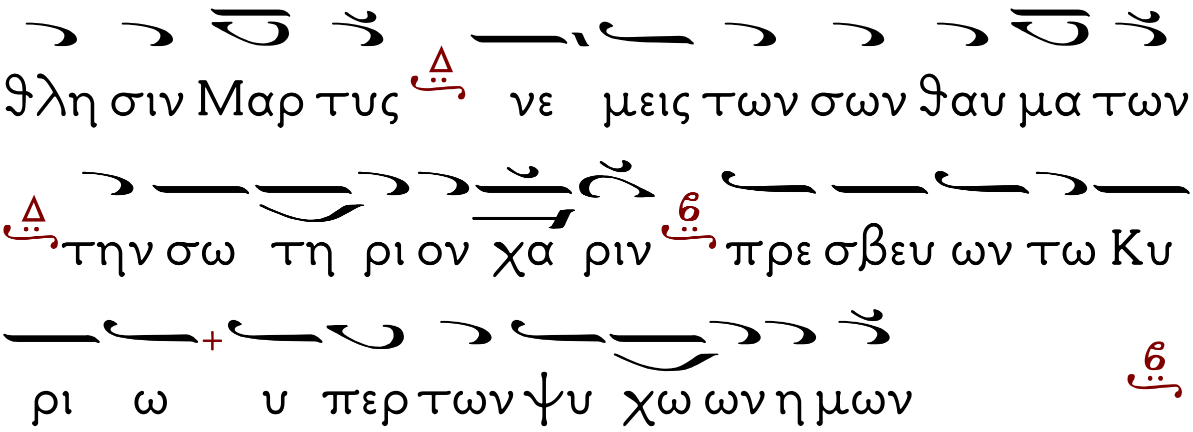

θλη σιν Μαρ τυς Δ νε μεις των σων θαυ μα των
Δ την σω τη ρι ον χα ριν Ϭ πρε σβευ ων τω Κυ
ρι ω υ περ των ψυ χω ων η μων Ϭ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον
και Αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι
α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω
ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σαρ κου
με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η
μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας
τον πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του
τας ψυ χας η μω ω ων

Μικρὰ Συναπτή.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ὡς νέον ἀθλητήν, εὐφημοῦμέν σε μάκαρ, κἂν ἤθλησας στεῤῥῶς, πρὸ πολλοῦ θείῳ πόθῳ· ἀρτίως γὰρ τοῖς πέρασιν, ἐπεγνώσθης Φανούριε, χάριν ἔλεος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις παρέχων, τοῖς τελοῦσί σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, Μαρτύρων ἀγλάισμα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὡς τέξασα σαρκί, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ ἔχουσα πολλήν, πρὸς αὐτὸν παῤῥησίαν, ἀπαύστως ἱκέτευε, Θεοτόκε πανύμνητε, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει ὑμνοῦσι, τὴν ἄῤῥητον δόξαν σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πῦρ τὸ ἄυλον, φέρων παμμάκαρ, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλ’ ἐν αὐτῷ ἀκατάφλεκτος ἔμεινας· καὶ τῶν θηρῶν ὑποτάξας τὸ ὅρμημα, ὑπερφυῶς ἐδοξάσθης Φανούριε. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὄρος ἅγιον, πεπυκασμένον, τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐπισκιάσει, τοῖς Προφήταις καθωράθης πανάμωμε· ἐκ σοῦ γὰρ ὤφθη Θεὸς σωματούμενος, ἐλευθερίαν βραβεύων τοῖς κράζουσι· χαῖρε Δέσποινα, πταιόντων τὸ ἱλαστήριον, καὶ πάντων ἀσφαλὲς φυγαδευτήριον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρτυρήσας ἀνδρικῶς, ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὑπὸ μόδιον σιγῆς, ἔμεινας ἔτεσι πολλοῖς, ἀλλ' ἐπεγνώσθης ἐν Ῥόδῳ νεύματι θείῳ· ἔνθεν ἐμφανής, πᾶσι τοῖς πέρασι, θαύμασι πολλοῖς, Μάρτυς γενόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρήγεις ἑκάστοτε, ἐν εὐκαιρίαις καὶ θλίψεσι· διό σε πάντες, ἀνευφημοῦμεν, Φανούριε ἀθλοφόρε.

Δόξα...

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μετὰ σώματος Ἁγνή, προαγαγοῦσα τοῖς ἐν γῇ, τὸν ἀσώματον Θεόν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, τὸν συντριβέντα ἀπάτῃ τοῦ βροτοκτόνου, ὤφθης ἀληθῶς, θρόνος πυρίμορφος, φέρουσα χερσί, τὸν πάντα φέροντα, καὶ οὐρανῶν πλατυτέρα ἐγνώρισται, ἡ σὴ γαστὴρ ἡ ἀκήρατος. Ἀλλ' ὦ Παρθένε, τῆς οὐρανίου, δόξης ἡμᾶς καταξίωσον.

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος λ΄

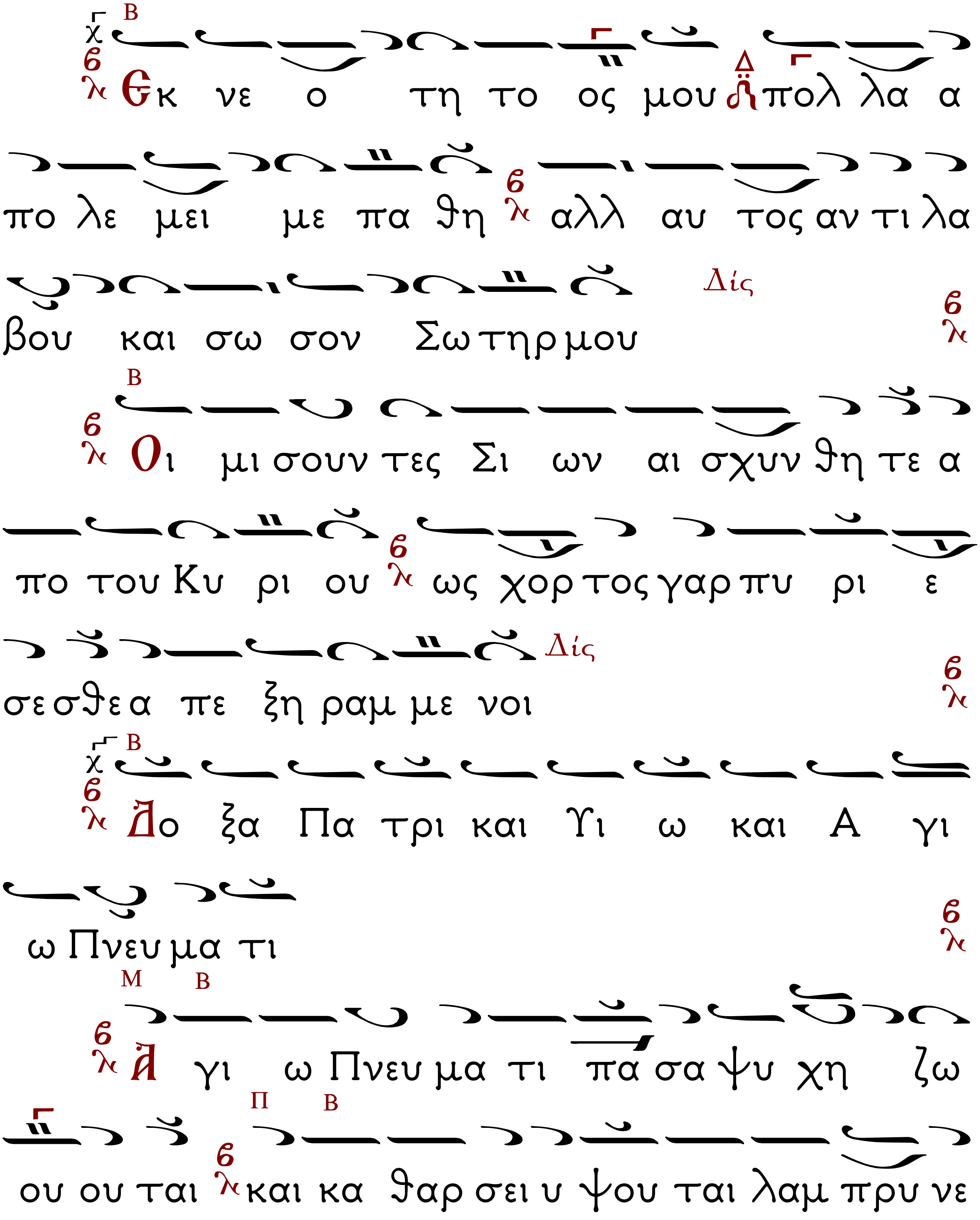

ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
κρυ φι ως

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
τον αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α
πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Θαυ μα στο ο ος ο Θε ος εν τοις α
γι οις αυ του (δὶς)

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τὸ τρίτον.

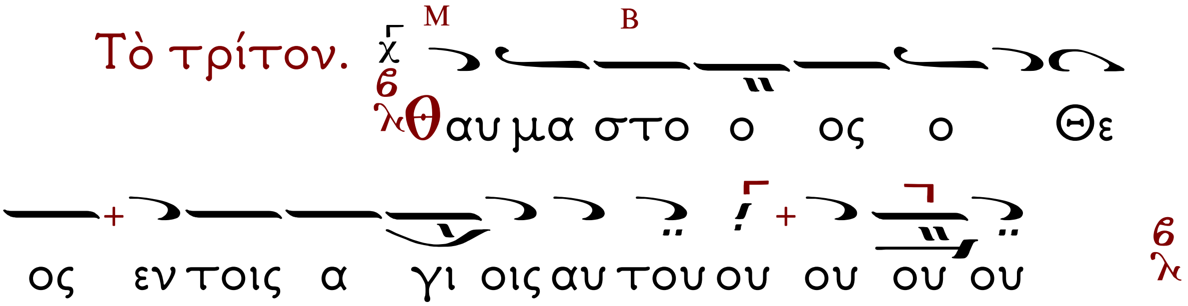

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: Α μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον. Αι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Και τω πνευ μα τι σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:

Δο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾿ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

Ἦχος Δι

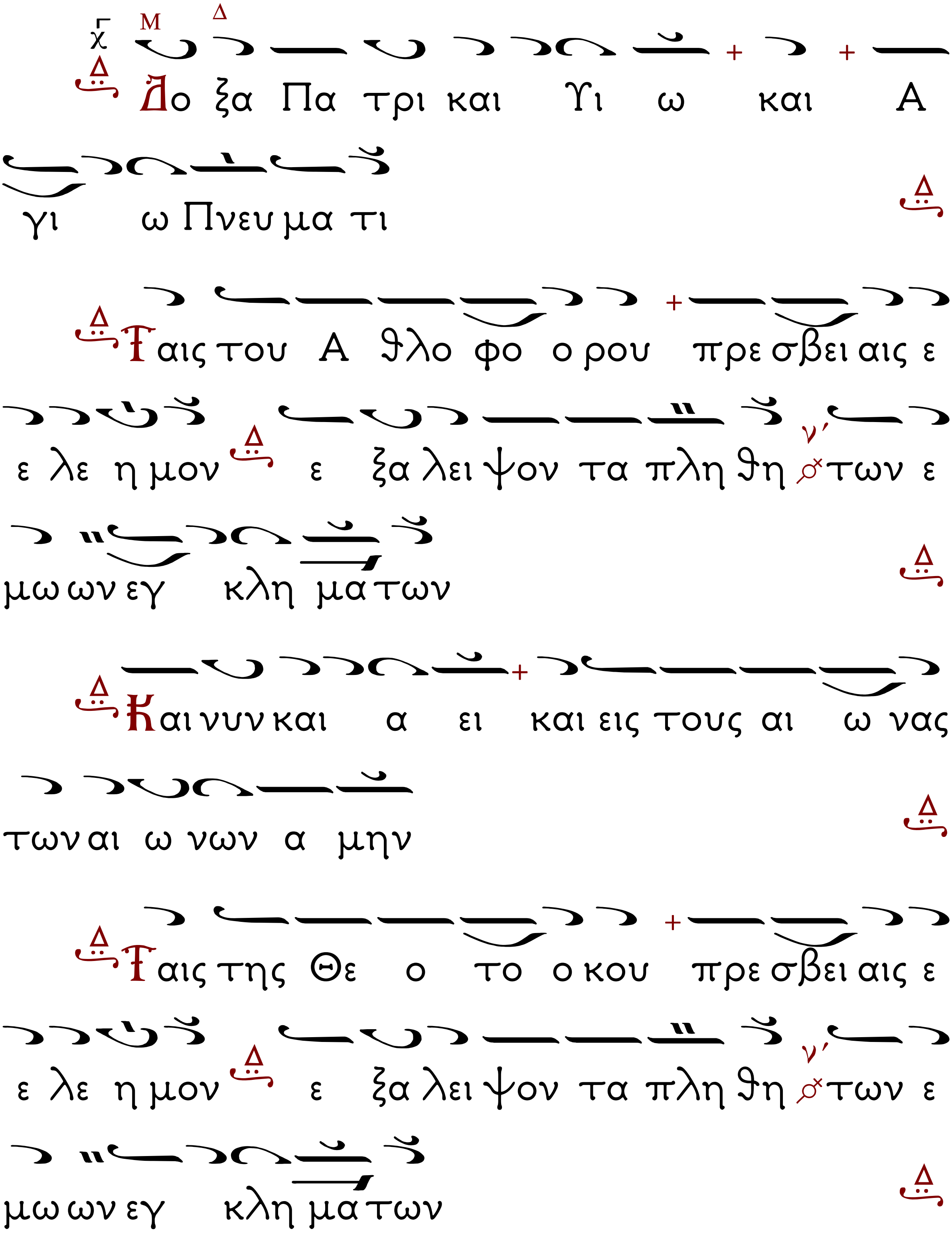

Ἦχος πλ. α' Πα

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα λει ψον
το α νο ο μη μαα α α μου

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Εμ φα νως συν τρι ι ψα ας το ο ον
εχ θρον α θλη τι κη η η εν στα α α σει
πε ρι φα νως εν ου ρα νω δε δο ο ο ξα
α α α σαι α θλη τα α Φα νου ου ρι ι ι
ε δι ο και η γη πα σα την σην δο
ο ξα αν γνου σα ην πα α λαι αι αι η γνο

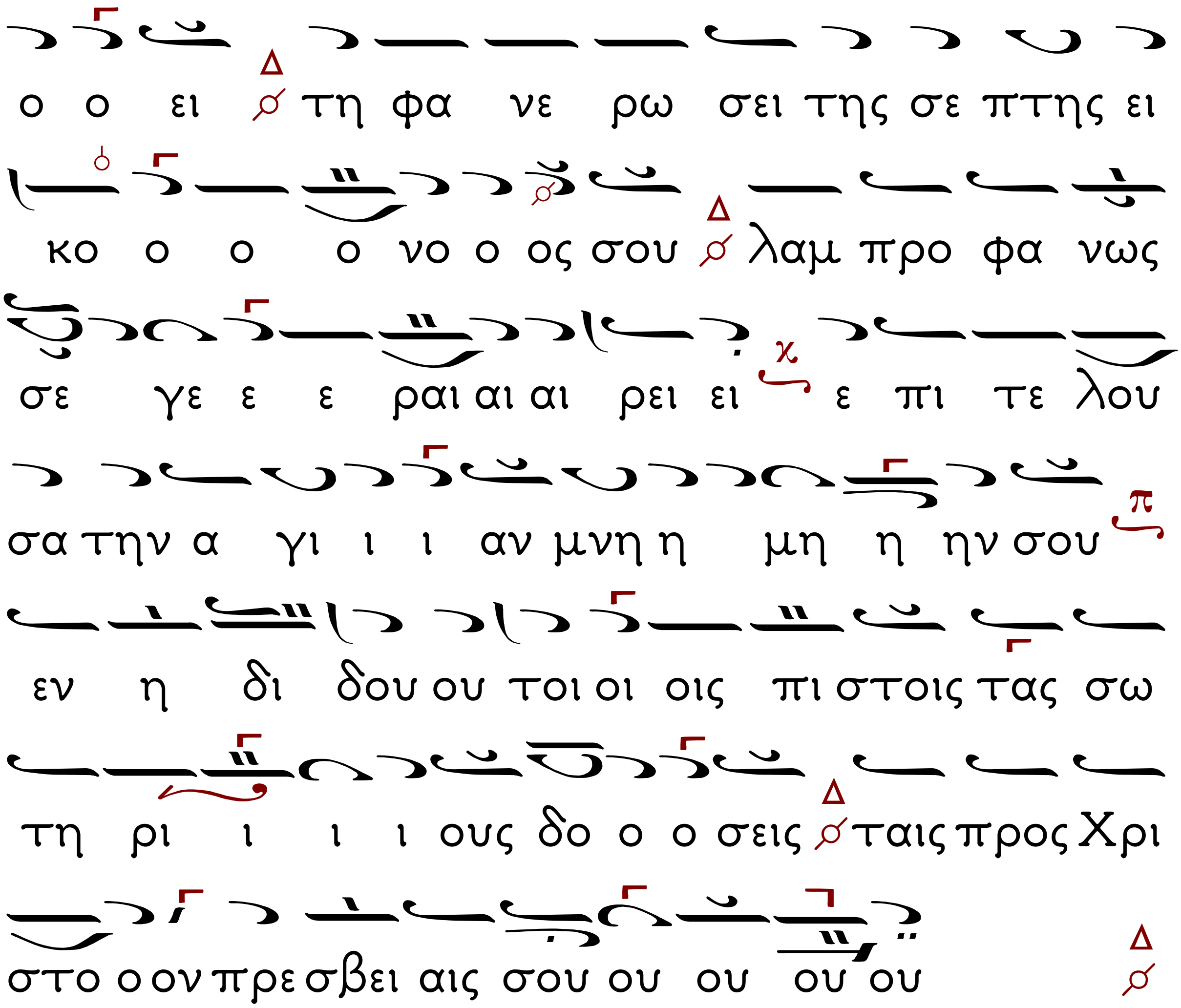
ο ο ει τη φα νε ρω σει της σε πτης ει
κο ο ο ο νο ο ος σου λαμ προ φα νως
σε γε ε ε ραι αι αι ρει ει ε πι τε λου
σα την α γι ι ι αν μνη η μη η ην σου
εν η δι δου ου τοι οι οις πι στοις τας σω
τη ρι ι ι ι ους δο ο ο σεις ταις προς Χρι
στο ο ον πρε σβει αις σου ου ου ου ου

Οἱ Κανόνες·
Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμὸς.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ὢν φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώνιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον, ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σῴζων τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ πέφηνας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρίαν τὴν Ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς μόνην κυήσασαν, Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν καινίσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, Παρθένον τε μείνασαν ἀδιαλώβητον.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Φανουρίου.

ᾨδὴ α´.

Ἦχος δ´. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτί με καταύγασον, τῷ τοῦ προσώπου σου Κύριε, Φανούριον θέλοντα, ὑμνῆσαι Δέσποτα, τὸν δοξάσαντα, ἀθλήσεως ἀγῶσι, τὸ μέγα σου ὄνομα, καὶ ὑπερένδοξον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς φῶς ἀνατέταλκας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Φανούριε, ὁ πάλαι κρυπτόμενος, ὑπὸ τῆν γῆν φθονερῶς, καὶ χαρίτων σου, ταῖς φαειναῖς ἀκτῖσιν, ἡμῶν τὴν διάνοιαν, πυρσεύεις πάντοτε.

Δόξα...

Σαρκός σου ἠλόγησας, ἐν ὥρᾳ Μάρτυς νεότητος, καὶ χαίρων ἐστράτευσαι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός, οὗ τὴν ἄμαχον, ἰσχὺν διεζωσμένος, καθεῖλες Φανούριε, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἀφράστως κυήσασα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, κατοικτείρησον, τὴν πάσχουσαν ψυχήν μου, καὶ ταύτῃ πρυτάνευσον, θείαν παράκλησιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Ὠδὴ γ΄.
Ὁ Εἱρμὸς.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε. Δὶς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διαπλάσας, κατ' ἀρχὰς ἐκ χοός με τὸν ἄνθρωπον, πλαστουργεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ γαστρί σου Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατάπτωσιν, ἐπανορθούμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κράτος θανάτου, καὶ κατάρας ἀρχαίας ἀπόφασιν, συλλαβοῦσα τὴν ζωήν, Θεογεννῆτορ κατήργησας· διό σου τὴν ἄχραντον, σέβομεν γέννησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα, τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σῳζόμεθα, πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν, τὸν Θεὸν Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ γεννήματι τῷ σῷ, προσηγορίαν ἁρμόζοντες, καὶ κλῆσιν κατάλληλον, Πάναγνε Δέσποινα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ γ΄.
Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλήσεως Μάρτυς σου τὰ εἴδη, ἃ ἤνυσας πάλαι καρτερῶς, ἐκ τῆς σεπτῆς εἰκόνος σου, γνωρίσαντες Φανούριε, οἱ εὐσεβεῖς ἀνύμνησαν, τὰ θαυμαστά σου παλαίσματα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεότητος ὥραν παραβλέψας, ὑπῆλθες φρονήματι στεῤῥῷ, τὸ τῶν Μαρτύρων στάδιον, Φανούριε πανθαύμαστε, καὶ λόγχῃ τῆς ἀνδρείας σου, ἐχθρὸν τὸν δόλιον ἔτρωσας.

Δόξα...

Ὁ μέγας Κυρίου ἀθλοφόρος, ὁ πάλαι ἀθλήσας ἀνδρικῶς, καὶ χρόνοις ἐν τοῖς ὕστερον, γνωστὸς πᾶσι γενόμενος, Φανούριος ὁ ἔνδοξος, νῦν γεραιρέσθω τοῖς ᾄσμασι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὑψίστου καθέδρα λαμπροτάτη, Παρθένε Ἀγγέλων χαρμονή, ἀπὸ κοπρίας ὕψωσον, παθῶν μου τὴν διάνοιαν, καὶ ταύτην καταλάμπρυνον, φωτὶ τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μαρτυρίου τελέσας καλῶς τὸ στάδιον, καὶ Χριστὸν μεγαλύνας οἰκείοις μέλεσιν, οὐρανίων δωρεῶν λαμπρῶς τετύχηκας, καὶ παρέχεις τοῖς πιστοῖς, ὡς μεσίτης πρὸς Θεόν, βοήθειαν καθ' ἑκάστην, Φανούριε ἀθλοφόρε, τοῖς καταφεύγουσι τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸν ὑπέρθεον Λόγον σαρκὶ κυήσασα, τὴν ἀρχαίαν κατάραν Κόρη ἀνέτρεψας, καὶ ἀνέβλυσας πηγὴν ἐλέους ἄφθονον, τοῖς προσκυνοῦσιν εὐσεβῶς, τὸν σὸν τόκον τὸν φρικτόν, Παρθένε Θεογεννῆτορ, καὶ ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογοῦσί σε Πανάχραντε.

Κοντάκιον.
Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἱερεῖς διέσωσας, αἰχμαλωσίας ἀθέου, καὶ δεσμὰ συνέθλασας, δυνάμει θείᾳ θεόφρον· ἤσχυνας, τυράννων θράση γενναιοφρόνως· ηὔφρανας, Ἀγγέλων τάξεις Μεγαλομάρτυς· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεῖε ὁπλῖτα Φανούριε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Ἤθλησας Μάρτυς ἀνδρικῶς, ἐν ἔτεσιν ἀδήλοις, καὶ ὑπερεῖδες νουνεχῶς, νεότητος τὸ ἄνθος, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, πλείστας βασάνους ὑποστάς, καὶ θάνατον γενναίως· ἀλλ᾽ οἷς οἶδε κρίμασι Θεός, λήθης βυθοῖς, τὰ τῆς ἀθλήσεως τῆς σῆς, ἐκρύπτοντο τρόπαια· ἐν δὲ τῇ, Ῥόδῳ τῇ περιφήμῳ νήσῳ, ὁ ὑπὸ γῆν κεχωσμένος φανερωθεὶς ναός σου, ἐν ᾧ ἡ πάντιμος ὡς θησαυρὸς εἰκών σου, ἡ σὴ λαμπρὰ ἐγνώρισται ἄθλησις, καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία γνῶσιν ἔσχε τῶν ἀθλητικῶν σου ἀγώνων, καὶ τῆς πρὸς Χριστὸν λαμπρᾶς σου παῤῥησίας· ὅτι πᾶσιν ἐφαπλοῖς, τὴν θαυμαστήν σου προστασίαν, καὶ πολυειδῶν ἐξαίρεις κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεῖε ὁπλῖτα Φανούριε ἔνδοξε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (Αὐγούστου) μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς.

Στίχοι.

Φανούριος φῶς πᾶσι πιστοῖς παρέχει
Κἂν εἰς σκότος δ' ἔκειτο τῆς γαίης μέγα.
Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Φανουρίου σηκὸς γῆθεν φάνθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Στίχοι.

Ὡς ἐκ λύκου χαίνοντος ἡρπάγη βίου,
Ποιμήν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου ποιμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Λιβερίου Πάππα Ῥώμης.

Στίχοι.

Τὸν πλοῦτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,
Ὃν οὐρανοῖς ἦν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου, Ἐπισκόπου Κουδρούβης.

Στίχοι.

Τὴν κλῆσιν εἰπὼν Ὅσιε τὴν σὴν μόνην

Πληρῶ θανόντι ἔπαινὸν σοι τὸ χρέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου βαπτίσεως τοῦ Αἰθίοπος Εὐνούχου.

Στίχοι.

Ἀνὴρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπάδων.
Λευκαίνεται γάρ, καὶ πεφυκὼς Αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα ἡ Νέα, τρίχινον ῥάκος ἐνδυθεῖσα καὶ εἰς φρέαρ ῥιφθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὁ μανδύας σοι πῖλος, ἡ πόρπη πέτρα·
Μεθ᾿ ὧν ὑπῆλθες, Ἀνθοῦσα, βαθὺ φρέαρ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι.

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

ᾨδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ' εὖρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὅπλον· διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

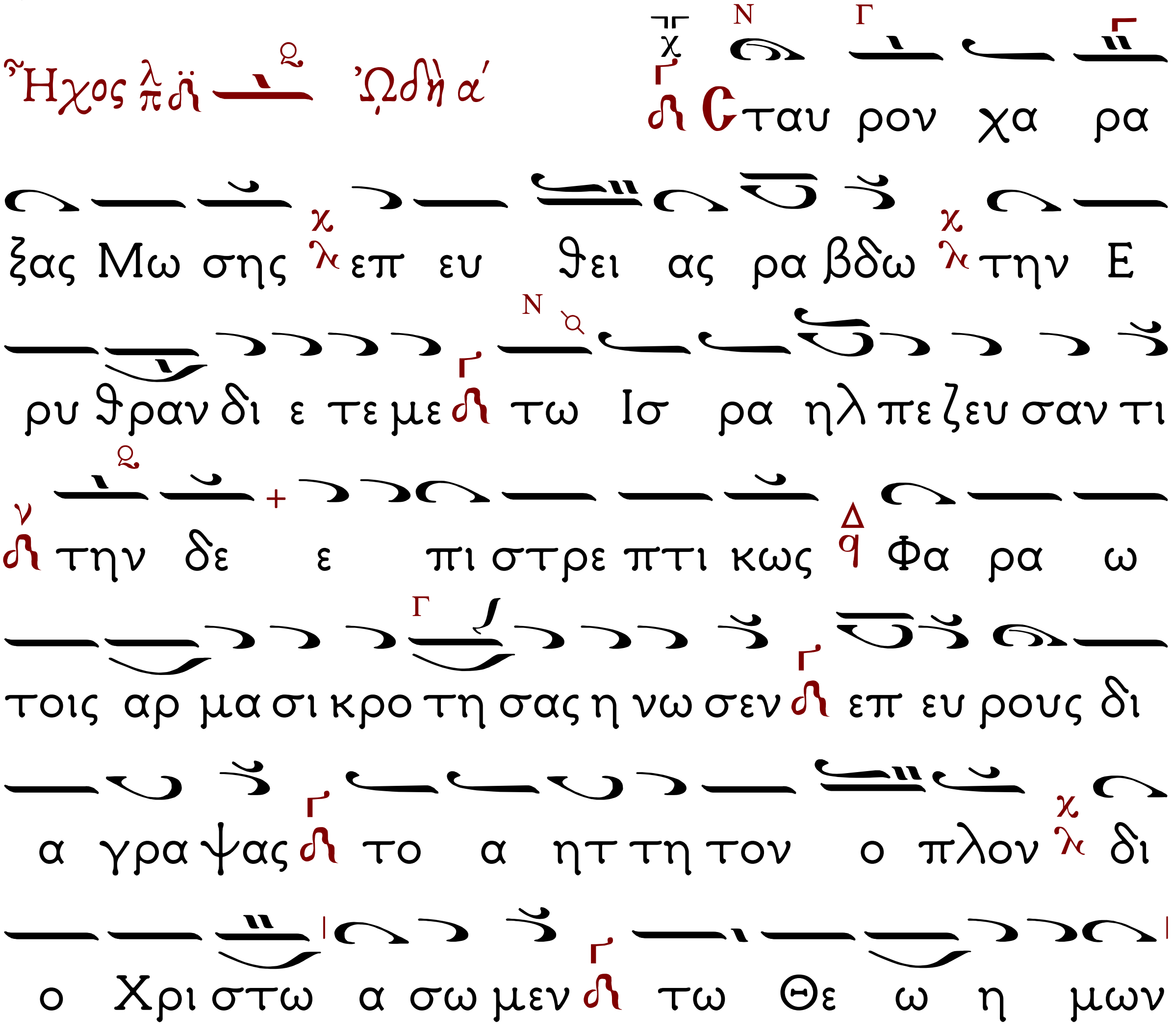

ο τι δε δο ξα σται

Ὠδὴ γ´. Ῥάβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου, παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῴην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, ὁ α´ χορός εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ὠδὴ γ´.

Ρα βδος εις τυ πον του μυ στη ρι ου

πα ρα λαμ βα νε ται τω βλα στω γαρ προ

κρι ι ι νει τον ι ε ρε α τη

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α

νυν ε ξην θη η σε ξυ υ λον Σταυ ρου χορός

α´ εις κρα τος και στε ρε ε ω ω μα

Ὠδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας Σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα Σου, καὶ ἐδόξασά Σου τὴν Θεότητα.

Ὠδὴ δ´.

Ει σα κη κο α Κυ ρι ε της οι

κο νο μι ι ας σου το μυ στη ρι ον χ κα

τε νο η σα τα ερ γα σου και ε δο ξα

σα σου την Θε ο τη τα

Ὠδὴ ε΄.

Ὢ τρισμακάριστον Ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι᾽ οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Ὢ τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον

εν ω ε τα α θη Χρι στος ο Βα σι λευς

και Κυ ρι ος δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω

α πα τη σας τω εν σοι δε λε α σθεις

Θε ω τω προ σπα γεν τι σαρ κι τω πα ρε χο

ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαι αις η η μων

Ὠδὴ στ΄.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος, προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν, ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ὠδὴ στ΄.

Νο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ

χνοις πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως

δι εκ πε τα σας το σω τη ρι ον πα θος προ

δι ε τυ υ πουσα φως ο ο θεν τρι η με

ρος εκ δυς την υ περ κο σμιον Α να στα α

σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι

προ σπαγεν τος Χρι στου ου του Θε ου και

τρι η με ρω ε γε ερ σει τον κο ο σμον φω

τι ι σα αν τος

Ὠδὴ ζ΄.

Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως Τρεῖς Παῖδας, οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ᾽ ἀντηχοῦντι, δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ζ΄.

Ἔ εκ νο ον προ σταγ μα τυ

ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε

πνε ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο

στυ γους ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα

τω ω σε θυ μος θη ρι ω δης ου ου πυρ

βρο μι ον αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω

πνευ μα α τι πυ ρι συ νον τες ε ψα αλ λον

ο υ πε ρυ μνη η το ος των Πα τε ρων

και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὠδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄. Αι νου μεν ευ λο γου μεν και

προ σκυ νου ου ου μεν τον Κυ ρι ον

Ευ λο γει τε Παι αι αι δες της Τρι

α δος ι σα ριθ μοι Δη μι ουρ γον Πα τε ρα

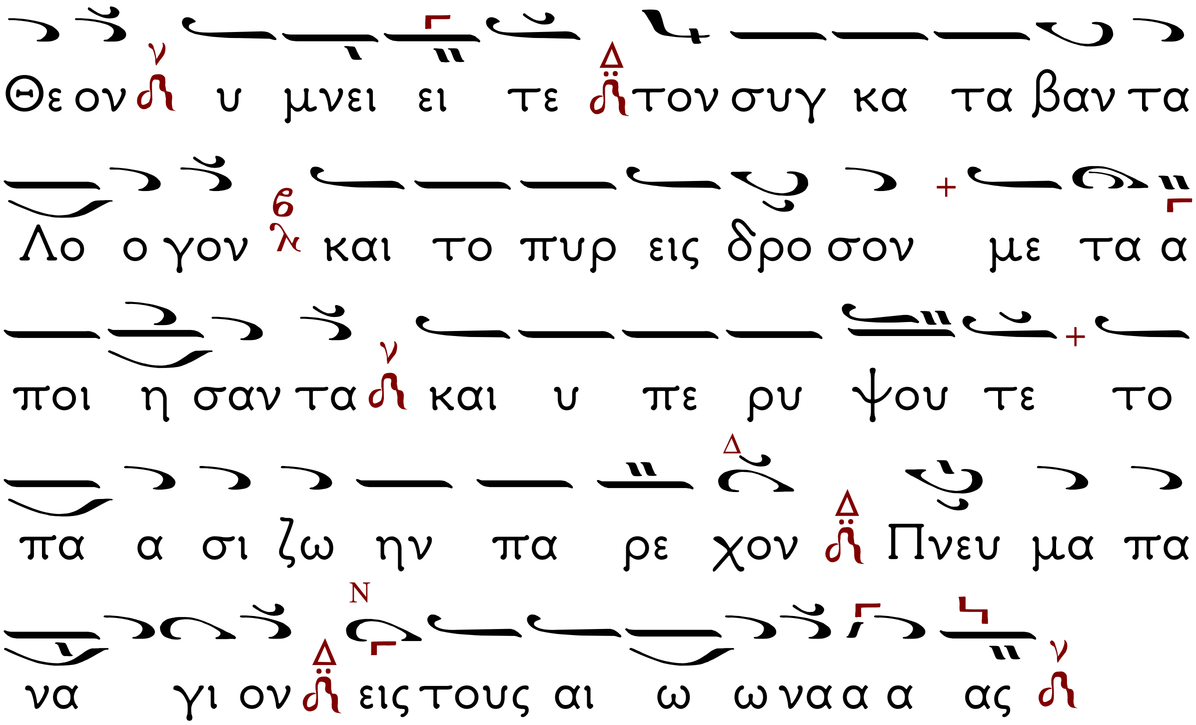

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα.

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

Τιμιωτέρα πλαγίου δ΄.

Ἦχος Νη

Στίχ. Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ

μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι μου

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο

κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος β΄ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι

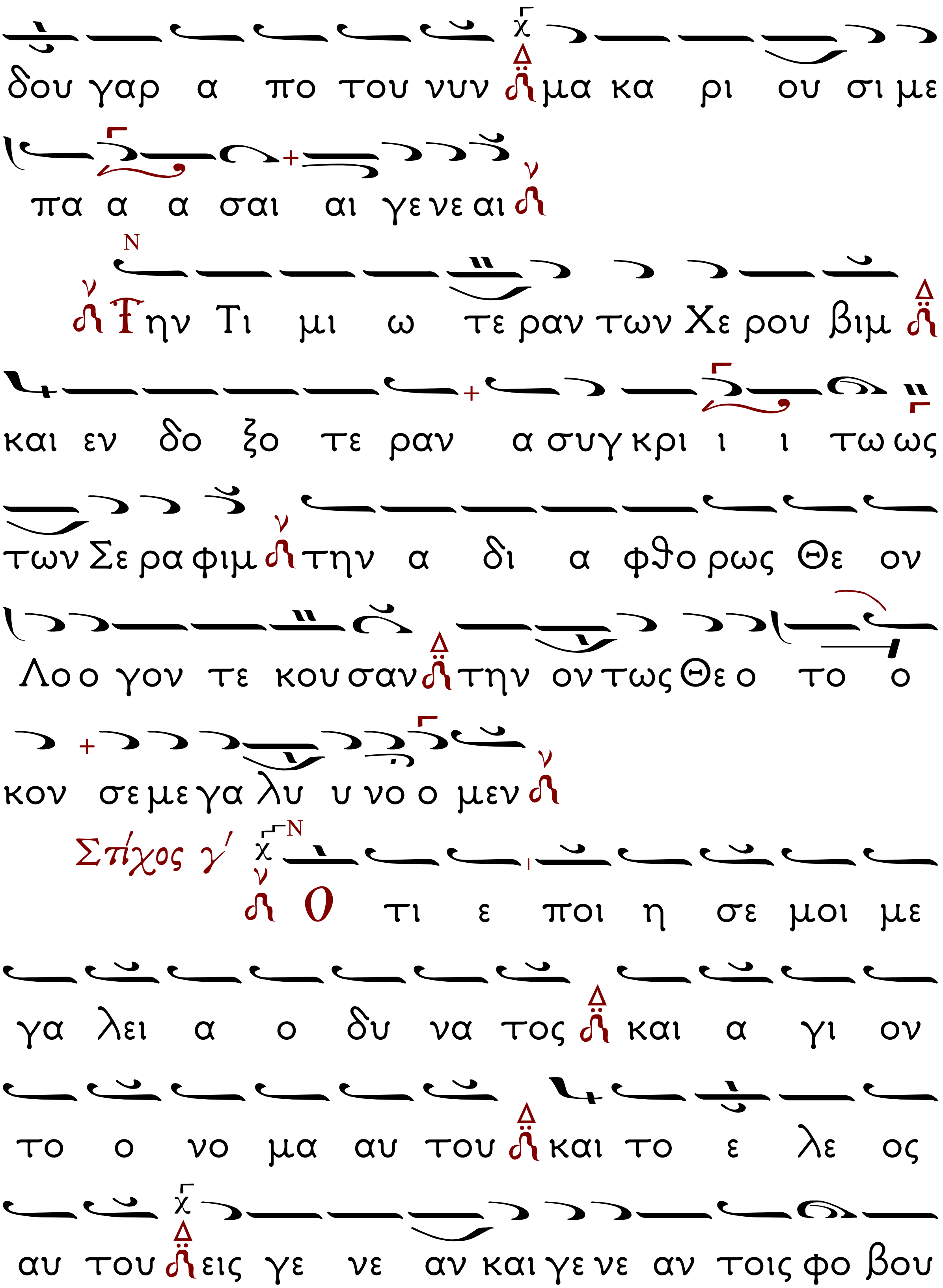
δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με
πα α α σαι αι γε νε αι
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Στίχος γ΄
Ο τι ε ποι η σε μοι με
γα λει α ο δυ να τος και α γι ον
το ο νο μα αυ του και το ε λε ος
αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

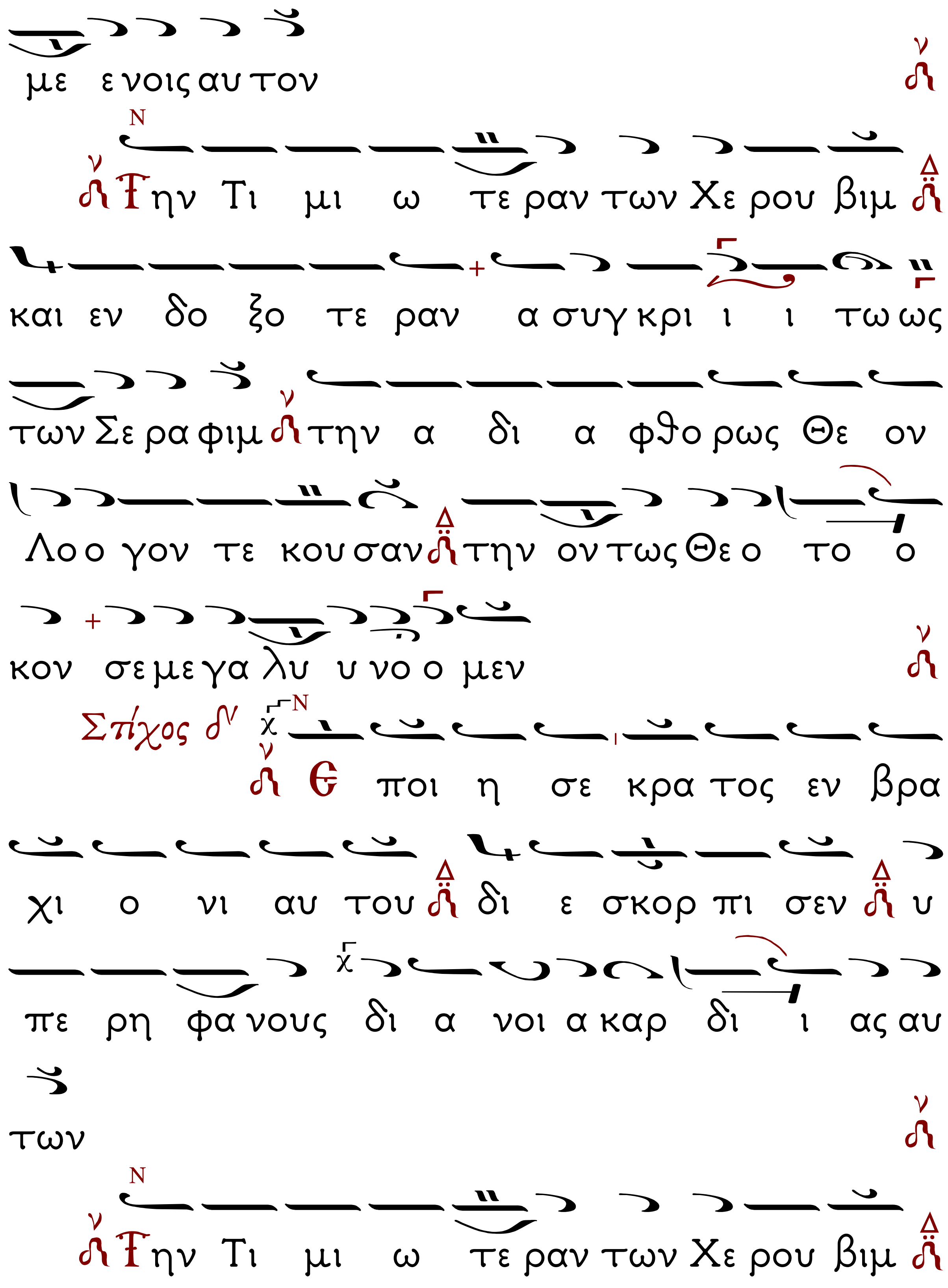
με ε νοις αυ τον
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Στίχος
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα
χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ
πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ
των
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

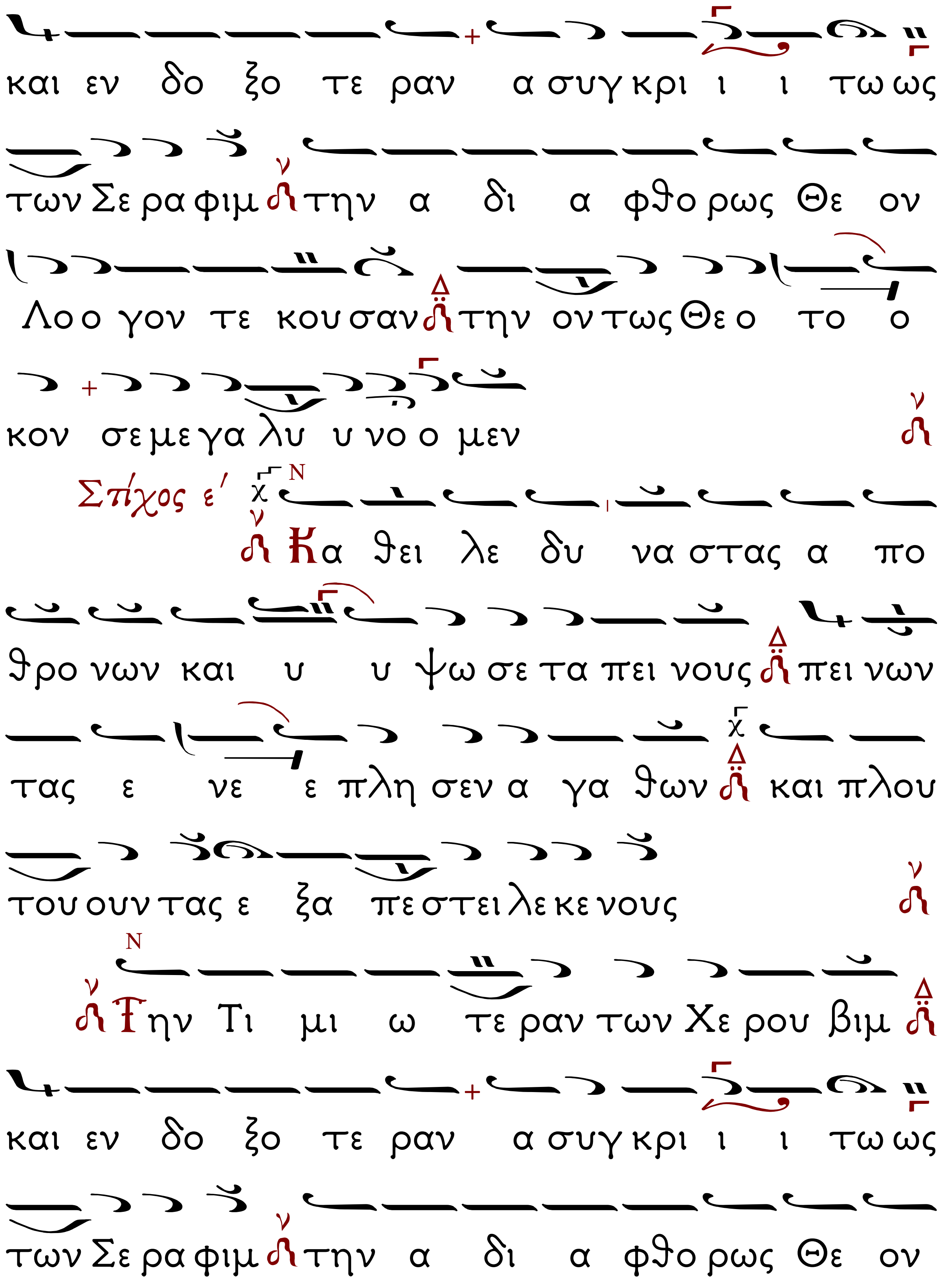
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Στίχος ε΄
Κα θει λε δυ να στας α πο
θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους πει νων
τας ε νε ε πλη σεν α γα θων και πλου
του ουν τας ε ξα πε στει λε κε νους
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τω ως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος ς΄ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους
κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας
η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι
αυ του ε ως αι ω νος

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο

κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ὠδὴ θ΄ Καταβασιῶν. Μυ στι κως ει Θε ο

το ο ο κε ε Πα ρα δει σος α γε ωρ

γη η τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

το του Σταυ ρου ζω η φο ρον εν γη

πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον δι ο νυν

υ ψου με νου προ σκυ νου ουν τες αυ τον

σε ε με γα λυ νο με ε ε ε ε ε εν

Ἐξαποστειλάρια.
Ἦχος β΄.
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισαι, στεῤῥοτάτῃ καρδίᾳ, καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες, τὸ μαινόμενον θράσος, ποικιλοτρόποις αἰκίαις, ὁμιλήσας ἀνδρείως, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, καὶ στεφάνοις τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ, εὐκλεῶς Φανούριε ἐκοσμήθης· ᾧ πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ἐκύησας, τὸν ὑπέρθεον Λόγον, ἀνεκφοιτήτως πάναγνε, ἐκ τῶν κόλπων τῶν ἄνω, σκηνώσαντα σῇ νηδύι, ἀνεκφράστῳ ἐλέει, εἰς κόσμου ἀνακαίνισιν, καὶ ἀνάπλασιν πάντων τῶν εὐσεβῶς, τὴν σὴν προσκυνούντων κυοφορίαν, καὶ ἀνυμνούντω Δέσποινα, ὡς Θεοῦ σε Μητέρα.

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἦχος Πα

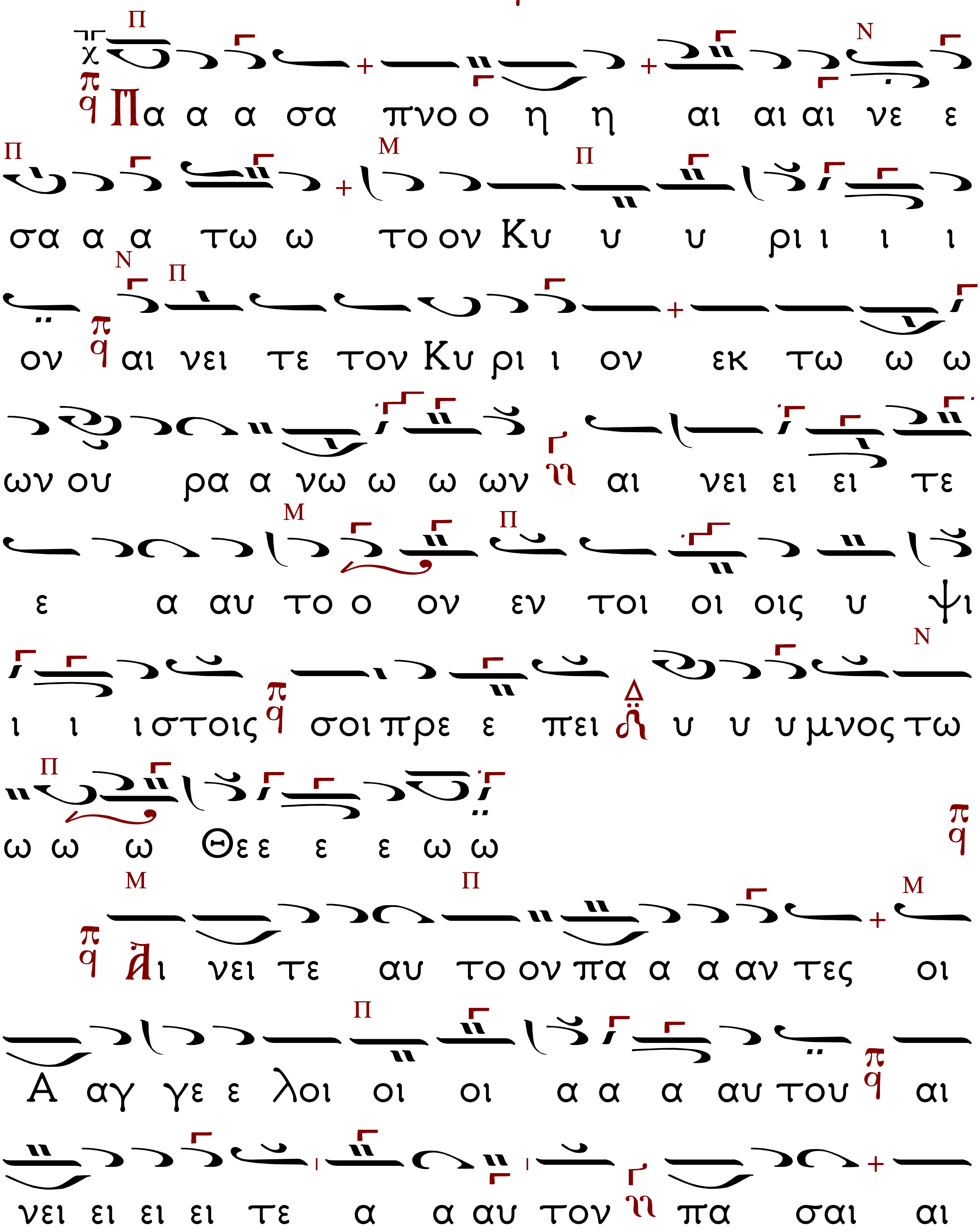

δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε πει

υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

ω ω ω

Εἰς τοὺς Αἴνους
Ἱστῶμεν Στίχους δ' καὶ
ψάλλομεν τὰ ἑξῆς Προσόμοια.
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

το πλη θος της με γα λω συ νης αυ του

Τὸν ἀθλητὴν τοῦ Κυρίου μέγαν Φανούριον, τὸν πάλαι ἠθληκότα, δι' ἀγάπην Κυρίου, καὶ ἄγνωστον τελοῦντα χρόνοις τοῖς πρίν, ἐν τῇ Ῥόδῳ δὲ ὕστερον, φανερωθέντα τῇ θείᾳ ἐπισκοπῇ, φιλομάρτυρες τιμήσωμεν.

Τον α θλη την του Κυ ρι ι ου με γαν Φα

νου ρι ον τον πα λαι η θλη κο τα δι α γα

πην Κυ υ ρι ου και α γνω στον τε λουν τα

χρο νοις τοις πριν εν τη η Ρο ο δω δε

υ στερον φα νε ρω θεν τα τη θει α ε

πι σκο πη φι λο μαρ τυ ρε ες τι ι μη η σω ω

μεν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και

κι θα α ρα

Φῶς φερωνύμως αὐγάζεις πᾶσι Φανούριε, λαμπρῶς ἐξανατείλας, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, καὶ νύκτα διαλύεις τῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τῆς παμφαοῦς

προστασίας σου ταῖς αὐγαῖς, ὡς ἡμῶν πρέσβυς πρὸς Κύριον.

Φως φε ρω νυ υ μως αυ γα α ζεις πα σι

Φα νου ρι ε λαμ πρως ε ξα να τει λας τη Χρι

στου Εκ κλη η σι α και νυ κτα δι α λυ εις

των πει ρα σμων και κι ιν δυ υ νων και

θλι ψε ων της παμ φα ους προ στα σι

ας σου ταις αυ γαις ως η μων πρε σβυς

προ ος Κυ υ ρι ι ον

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ

γα α νω

Τοῦ μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στεῤῥῶς διήνυσας, καὶ ὤφθης ὑπεράνω, καὶ πυρὸς καὶ σιδήρου, στομώσας σου τὸ σῶμα πόθῳ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Φανούριε. διὸ πλουσίων ἐπάθλων παρὰ Χριστοῦ, ἐκομίσω τὴν ἀντίδοσιν.

Του μαρ τυ ρι ου τους α α θλους στερ
ρως δι η νυ σας και ω φθης υ πε ρα νω και πυ
ρος και σι ι δη ρου στο μω σας σου το σω μα
πο θω Χρι στου α θλο ο φο ο ρε Φα
νου ρι ε δι ο πλου σι ων ε πα θλων πα
ρα Χρι στου ε κο μι σω την α αν τι ι
δο ο σιν

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα τω

τον Κυ ρι ον

Τούς ἱερεῖς ὡς ἐῤῥύσω τοὺς πρὶν δεσμώτας σοφέ, τῇ σῇ πρὸς τὸν Δεσπότην, θαυμαστῇ παῤῥησίᾳ, οὕτω πάσης ῥύου ἡμᾶς συμφορᾶς, καὶ ἀνάγκης Φανούριε, τοὺς προσιόντας τῇ σκέπῃ σου τῇ σεπτῇ, καὶ ὑμνοῦντάς σου τὴν ἄθλησιν.

Τους ι ε ρεις ως ερ ρυ υ σω τους πριν

δε σμω τας σο φε τη ση προς τον Δε σπο την θαυ

μα στη παρ ρη η σι α ου τω πα σης ρυ ου η

μας συμ φο ρας και α α να αγ κης Φα

νου ρι ε τους προ σι ον τας τη σκε πη σου

τη σε πτη και υ μνουν τας σου τηην α α

θλη η σιν

Ἦχος πλ. α΄ Πα

Δο ο ο α ο ξα α Πα α τρι ι ι ι
και αι Υι ω και Α γι ι ι ω Πνευ
μα α α τι

Α θλη τι κοις σκαμ μα α α σι τον Χρι
στο ον ε ε δο ο ο ξα α α α σας σαυ
τον αρ νη σα α με ε ε νος α θλο
φο ο ρε ε Φα νου ου ου ου ου ρι ι ι ι ε
προ θυ μως γαρ α πε ε δυ υ υ σω τη δι
αι αι ματο ος πα α α λη και θα να τον α

θα να σι ι α ας προ ξε ε νον ε ε δε ε
ξω υ περ της πα α α α αν των ζω ω
ω ης δι ο ο α ι δι ι ι ων γε ρω ω
ων η η ξι ι ι ω ω ω ω σαι και α
θα να των α μοι βω ω ων με ε τε ε ε σχες
και προ στα της θε ερ μο τα α το ος τη εκ
κλη σι ι ι ι α α ε δο ο ο ο θης
αλλ ω μαρ τυ υ ρων εγ καλ λω ω ω ω
πι ι ι ι σμα μη παυ ση η μιν ι λε ου ου
ου ου με ε ε ε νος Χρι στον το ον φι
λα αν θρω ον

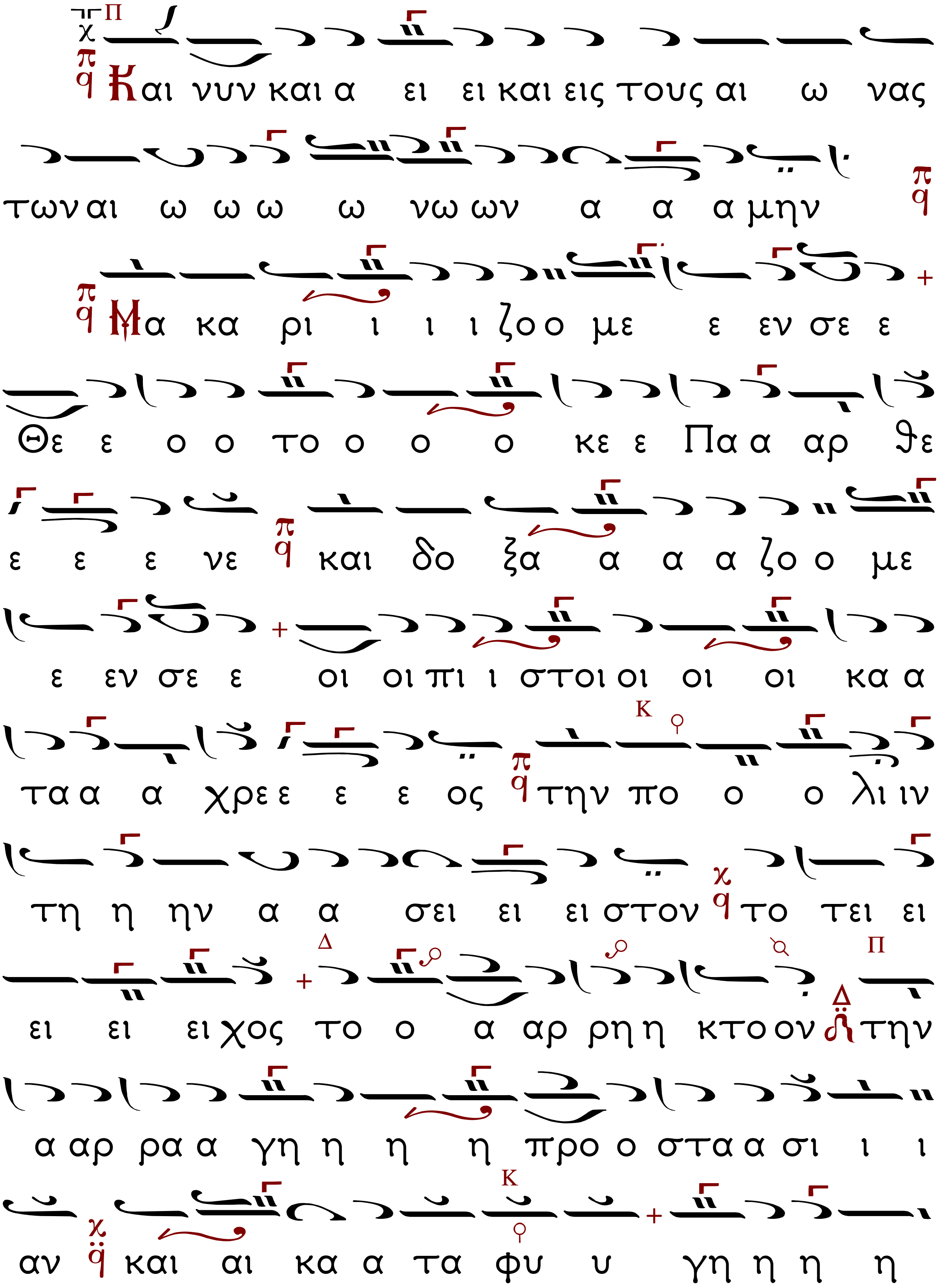
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Μα κα ρι ι ι ι ζο ο με ε εν σε ε
Θε ε ο ο το ο ο ο κε ε Πα α αρ θε
ε ε ε νε και δο ξα α α α ζο ο με
ε εν σε ε οι οι πι ι στοι οι οι οι κα α
τα α α χρε ε ε ε ος την πο ο ο λι ιν
τη η ην α α σει ει ει στον το τει ει
ει ει ει χος το ο α αρ ρη η κτο ον την
α αρ ρα α γη η η η προ ο στα α σι ι ι
αν και αι κα α τα φυ υ γη η η η

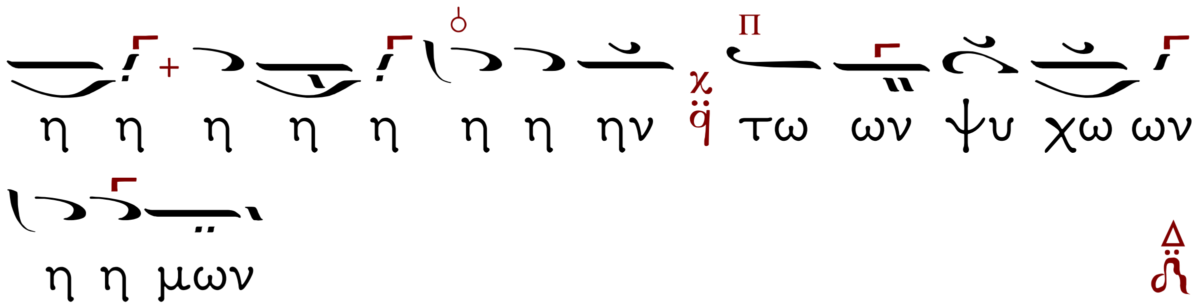
η η η η η η η ην τω ων ψυ χω ων
η η μων

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

Δοξολογία εἰς ἦχον πλ. α΄.

Ἐπιλογές.

Ἦχος Πα

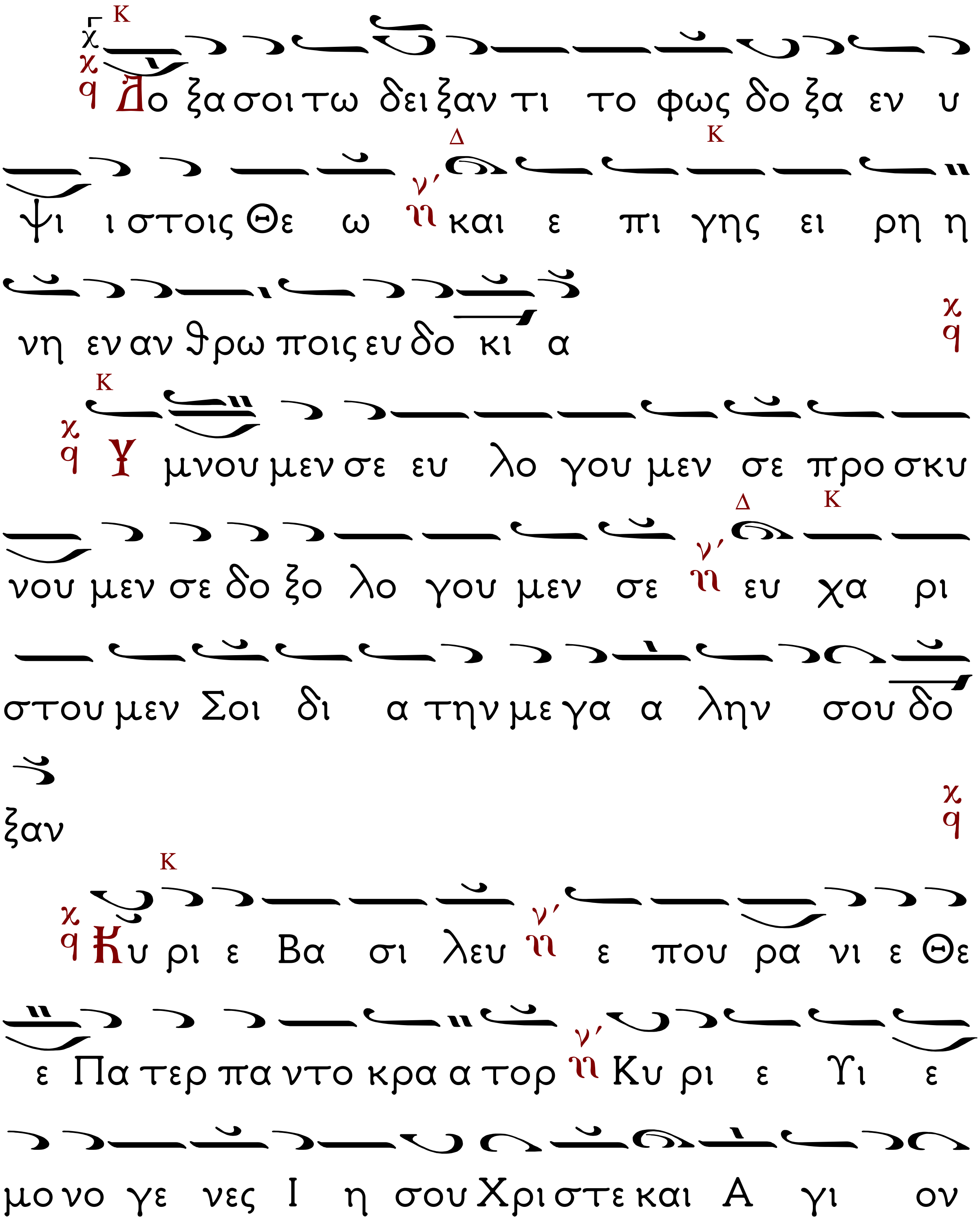

Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου
ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α
μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας
ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε
λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ
ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις
δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

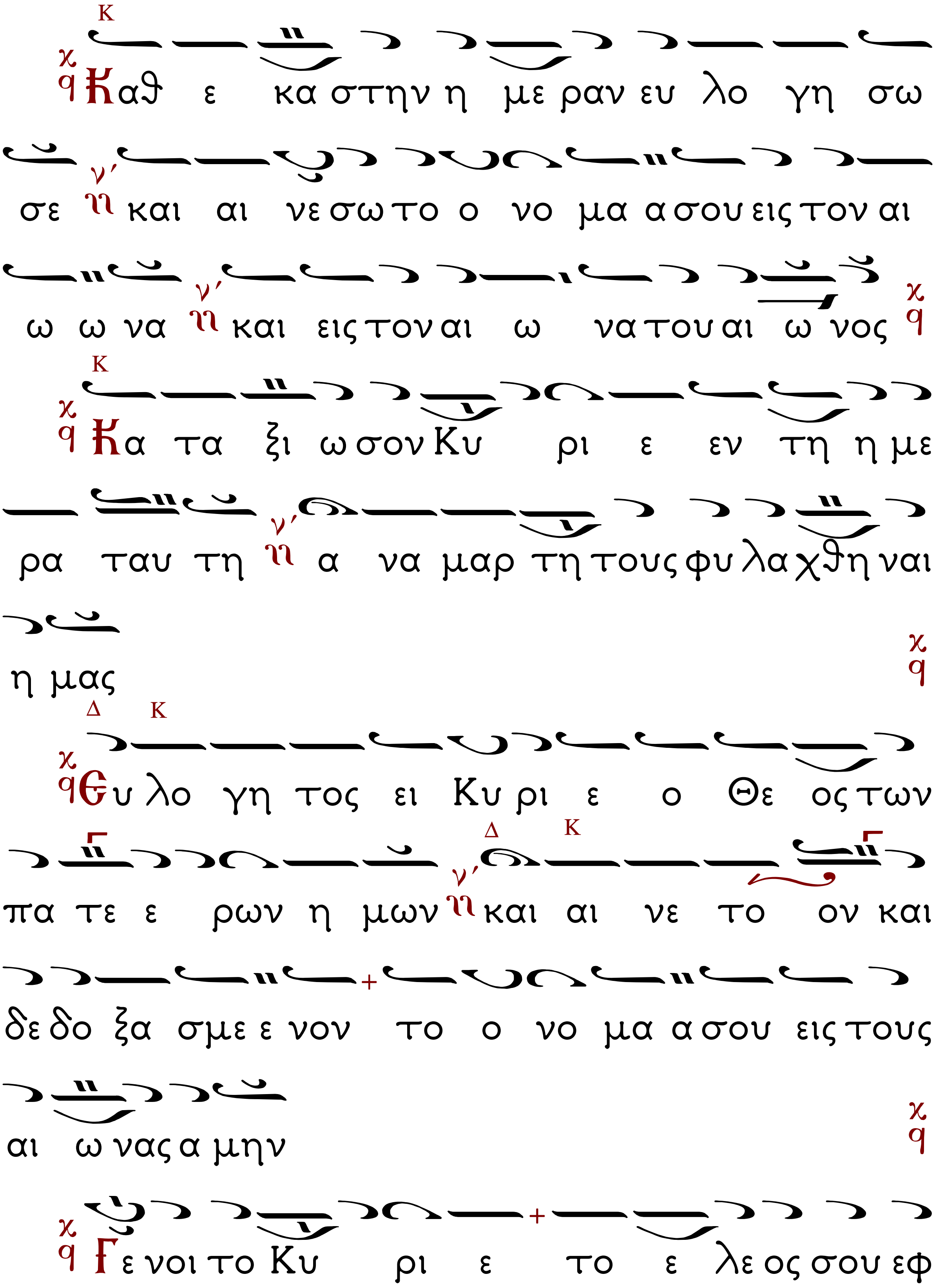
Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι
ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
πα τε ε ρων η μων και αι νε το ον και
δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους
αι ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θαπερ ηλ πι ι ι σα μεν ε
πι σε
Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τα Σου (τρίς)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω
ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι
την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον
με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει
ει ο Θε ος μου

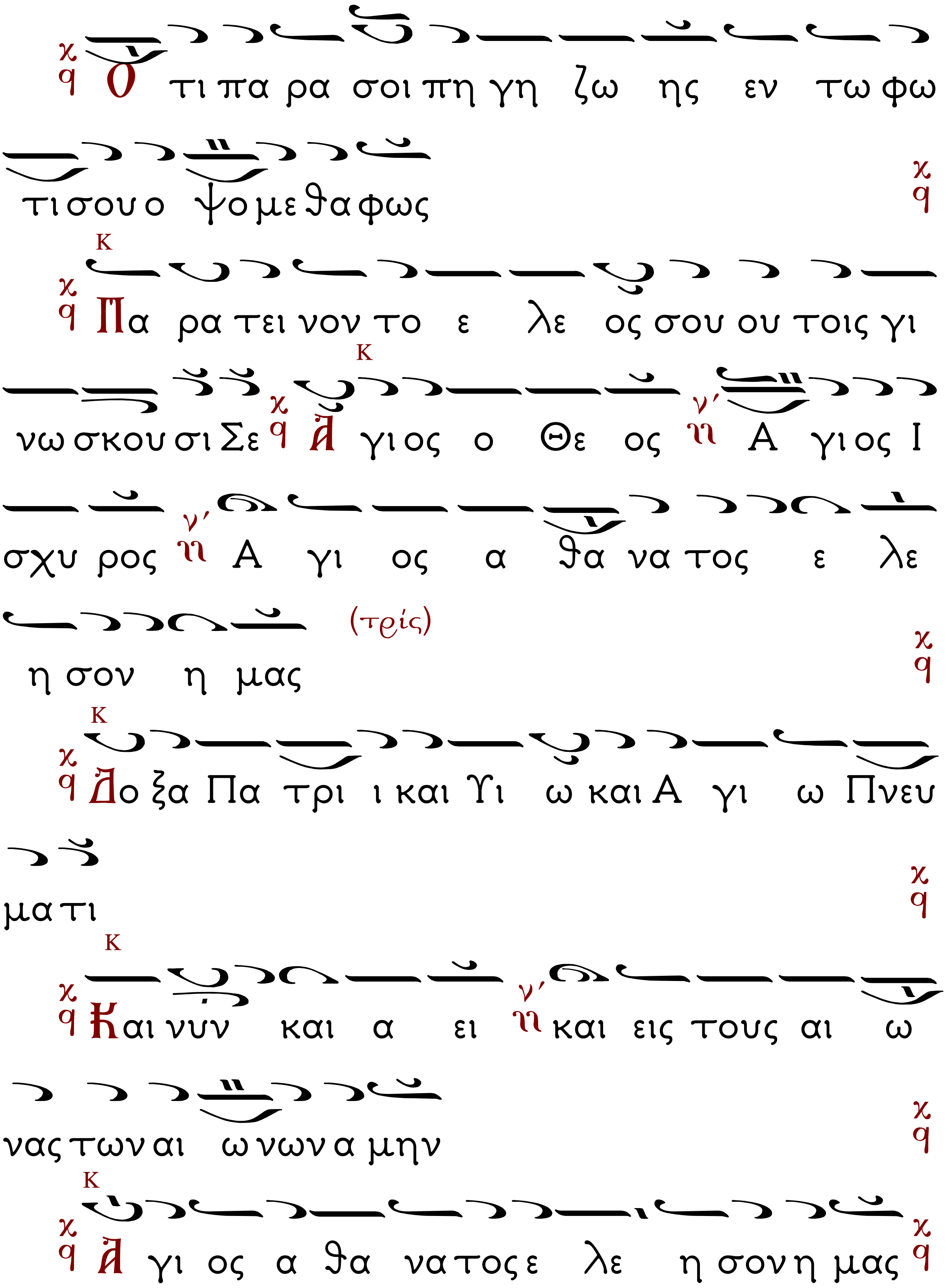
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
νω σκου σι Σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι
σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε λε
η σον η μας (τρίς)
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

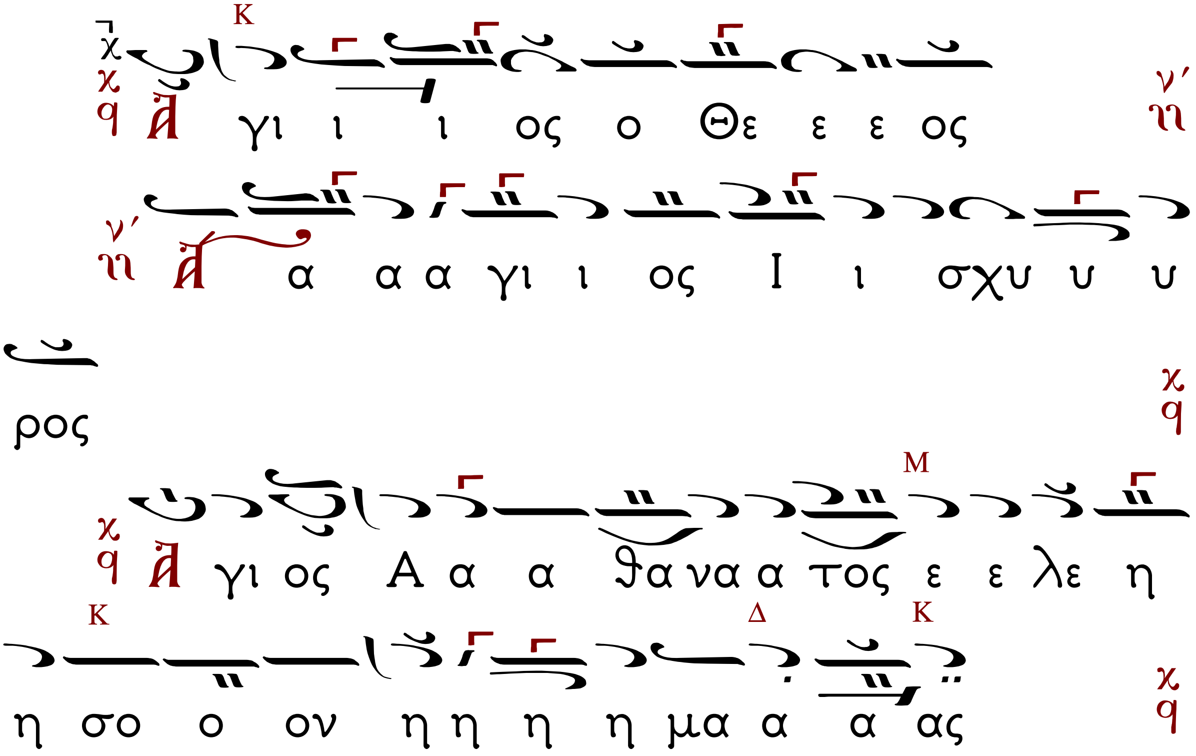
Ἅ γι ι ι ος ο Θε ε ε ος
Ἅ α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ
ρος
Ἅ γι ος Α α α θα να α α τος ε ε λε η
η σο ο ον η η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὐράνιον ἐφύμνιον, ἐν γῇ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπίγειον πανήγυριν νῦν ἑορτάζει φαιδρῶς, ἀγγέλων πολίτευμα· ἄνωθεν ὑμνῳδίαις εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους, κάτωθεν Ἐκκλησίᾳ τὴν οὐράνιον δόξαν· ἣν εὗρες πόνοις καὶ ἄθλοις τοῖς σοῖς Φανούριε ἔνδοξε.

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος Δι

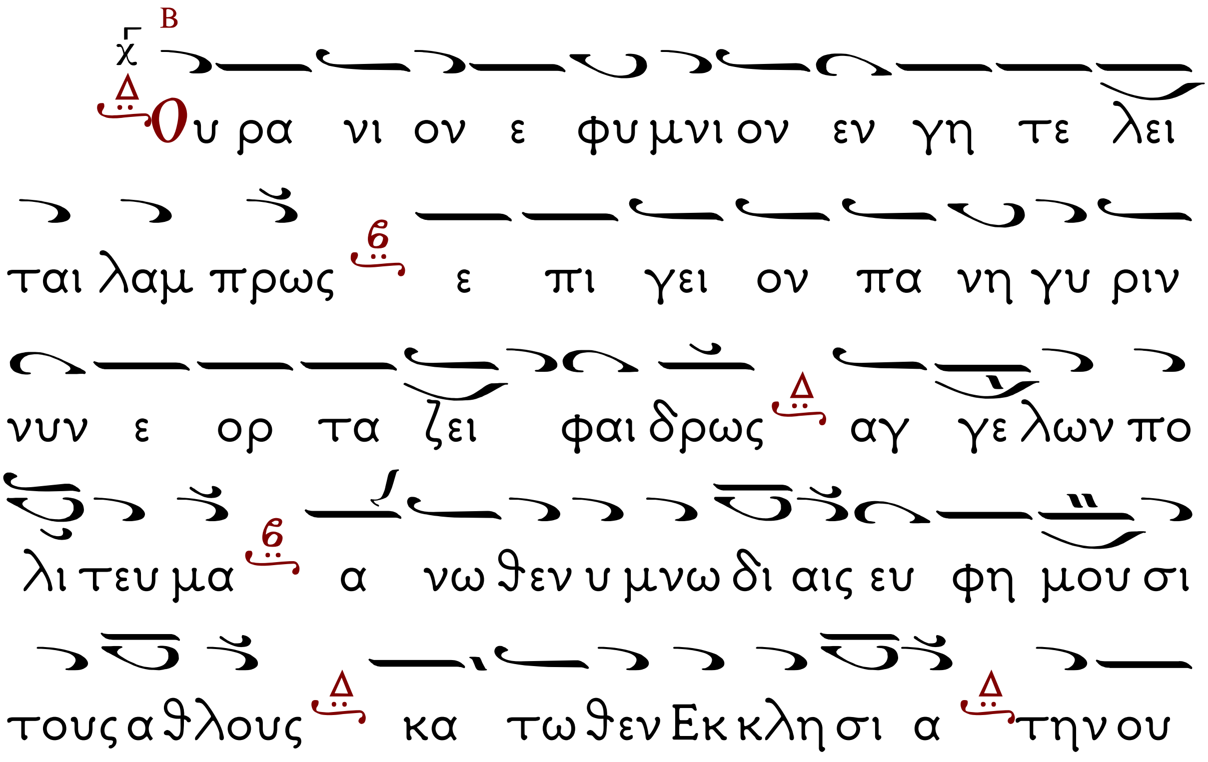

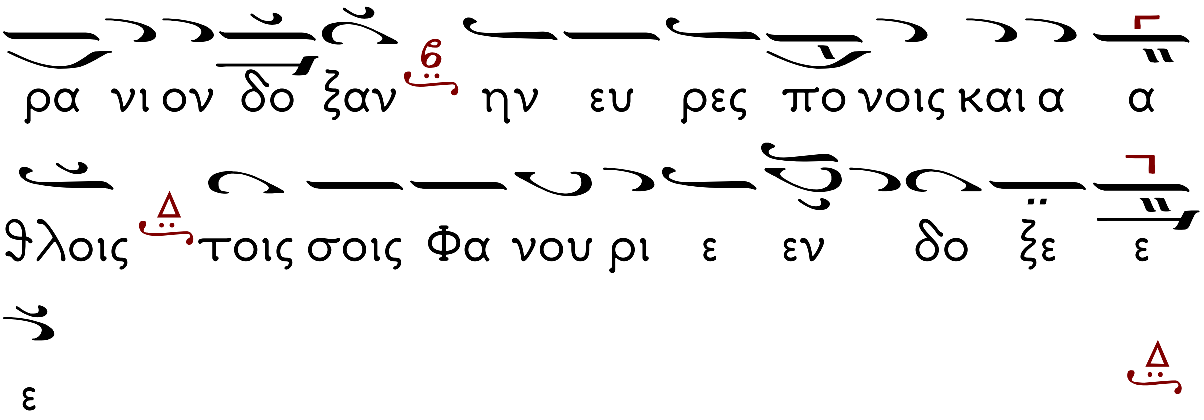
ρα νι ον δο ξαν ην ευ ρες πο νοις και α α
θλοις τοις σοις Φα νου ρι ε εν δο ξε ε
ε

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος Νη

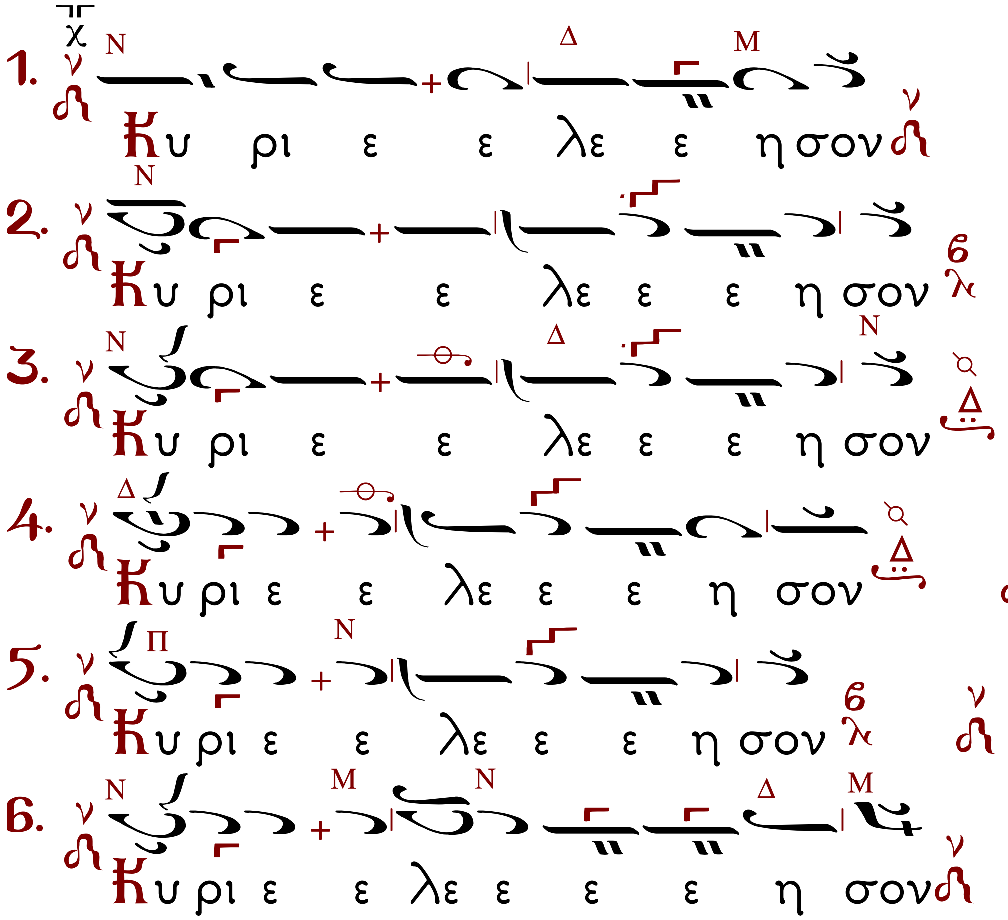

ΕΤΕΡΑ.

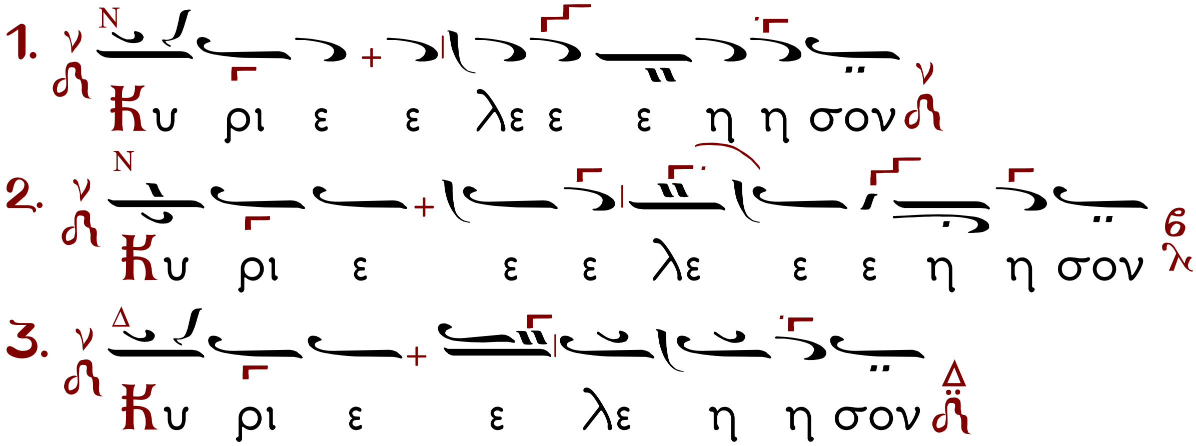

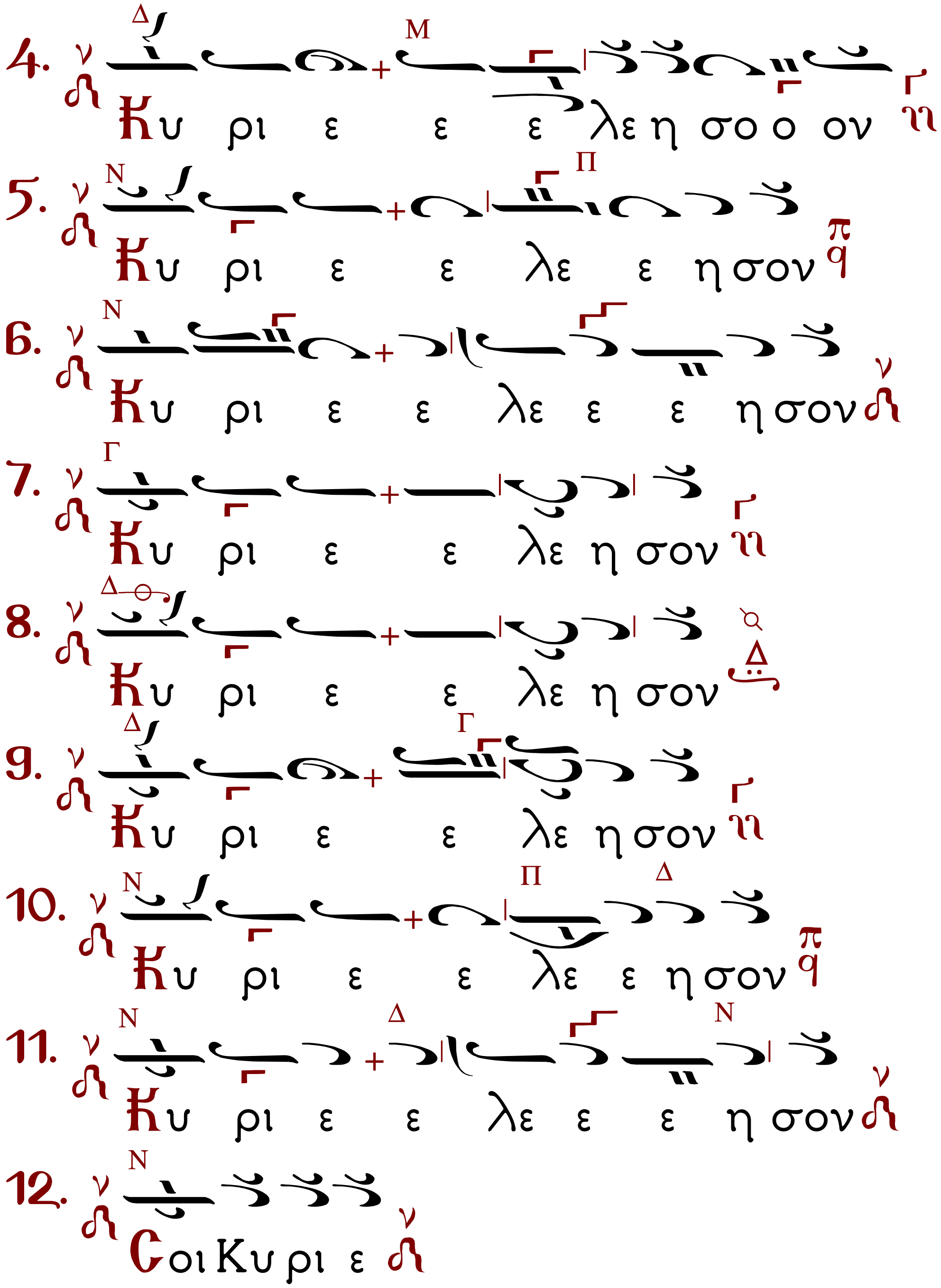
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

Α μη η ην

Στίχ. α΄. Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το ο νο μα το Α γι ον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η
Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν
τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω
της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

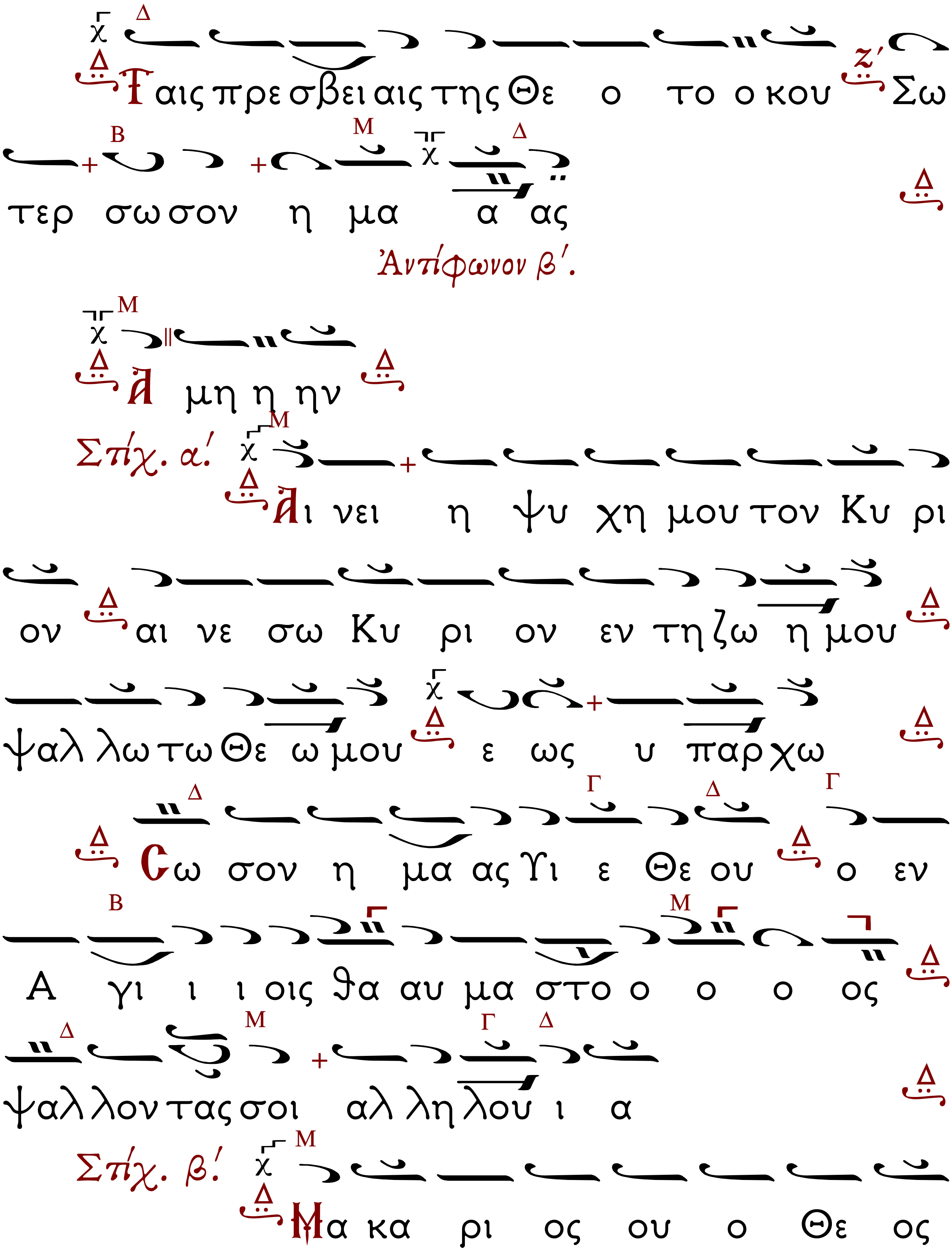
Ταις πρεσβειαις της Θε ο το ο κου Σω
τερ σωσον η μα α ας
Ἀντίφωνον β΄.
Α μη η ην
Στίχ. α΄. Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου
ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Στίχ. β΄. Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχ. γ΄ Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχ. δ'. Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον

αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

α αν και γε νε αν

Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις θαυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων α μην

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

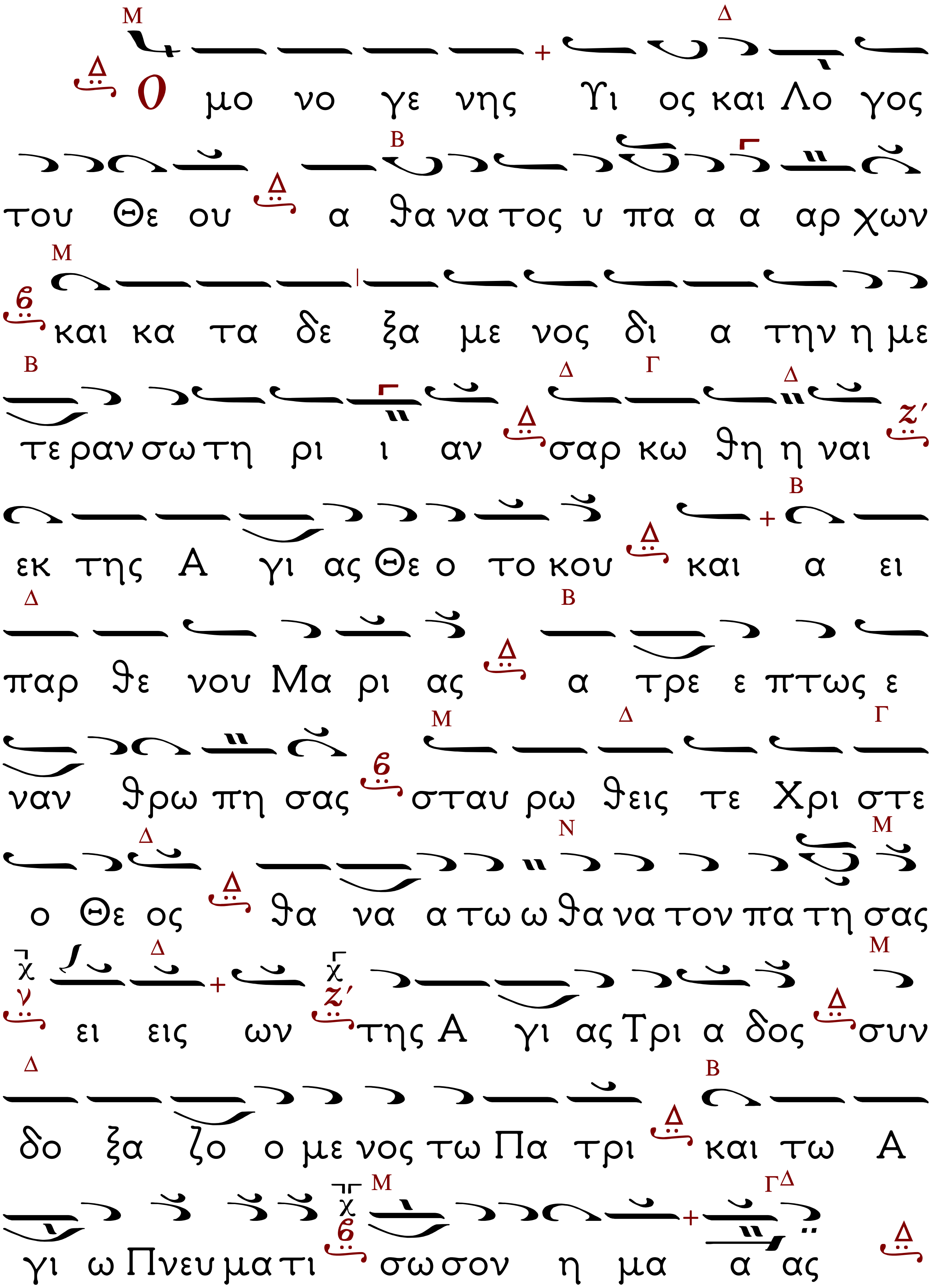

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

Ἀντίφωνον γ΄.

Στίχ. Θαυ μα στος ο Θε ος εν τοις Α
γι οις αυ του

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος Δι

Ου ρα νι ον ε φυ μνι ον εν γη τε λει
ται λαμ πρως ε πι γει ον πα νη γυ ριν
νυν ε ορ τα ζει φαι δρως αγ γε λων πο
λι τευ μα α νω θεν υ μνω δι αις ευ φη μου σι
τους α θλους κα τω θεν Εκ κλη σι α την ου
ρα νι ον δο ξαν ην ευ ρες πο νοις και α α
θλοις τοις σοις Φα νου ρι ε εν δο ξε ε
ε

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

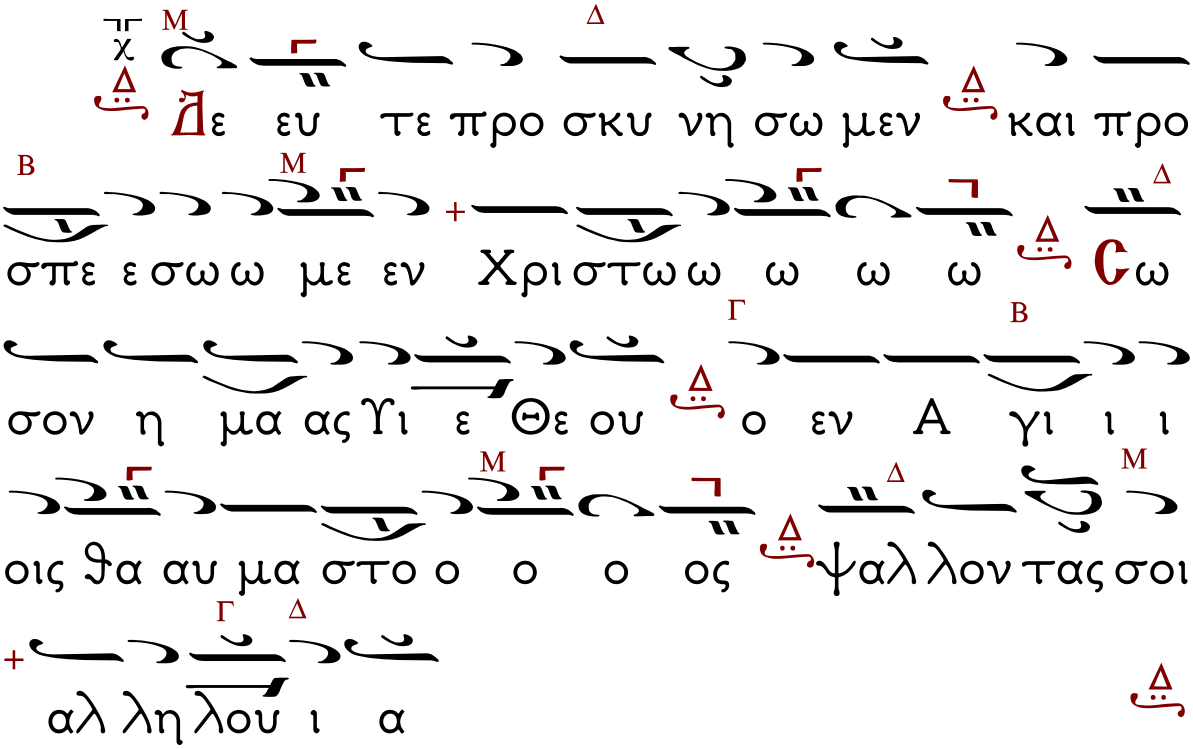

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὐράνιον ἐφύμνιον, ἐν γῇ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπίγειον πανήγυριν νῦν ἑορτάζει φαιδρῶς, ἀγγέλων πολίτευμα· ἄνωθεν ὑμνῳδίαις εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους, κάτωθεν Ἐκκλησία τὴν οὐράνιον δόξαν· ἣν εὗρες πόνοις καὶ ἄθλοις τοῖς σοῖς Φανούριε ἔνδοξε.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος Δι

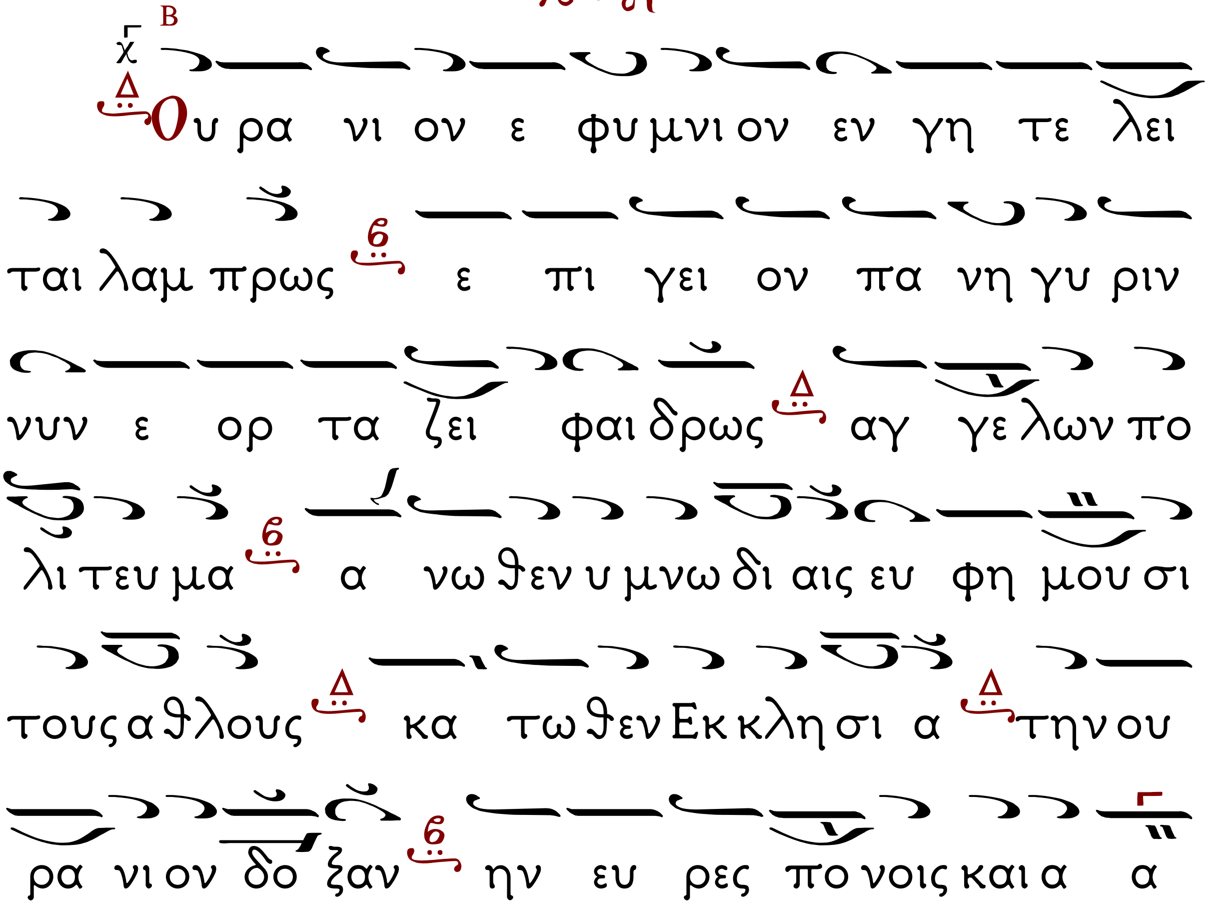

θλοις τοις σοις Φα νου ρι ε εν δο ξε

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς ἄστρον ἀνέτειλας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, καὶ πάντας κατηύγασας, φανερωθεὶς θαυμαστῶς, Φανούριε ἔνδοξε· ὅθεν τοῖς εὐφημοῦσι, τὴν σὴν ἄθλησιν Μάρτυς, νέμεις τῶν σῶν θαυμάτων, τὴν σωτήριον χάριν, πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος δ΄.
Ταχὺ προκατάλαβε.

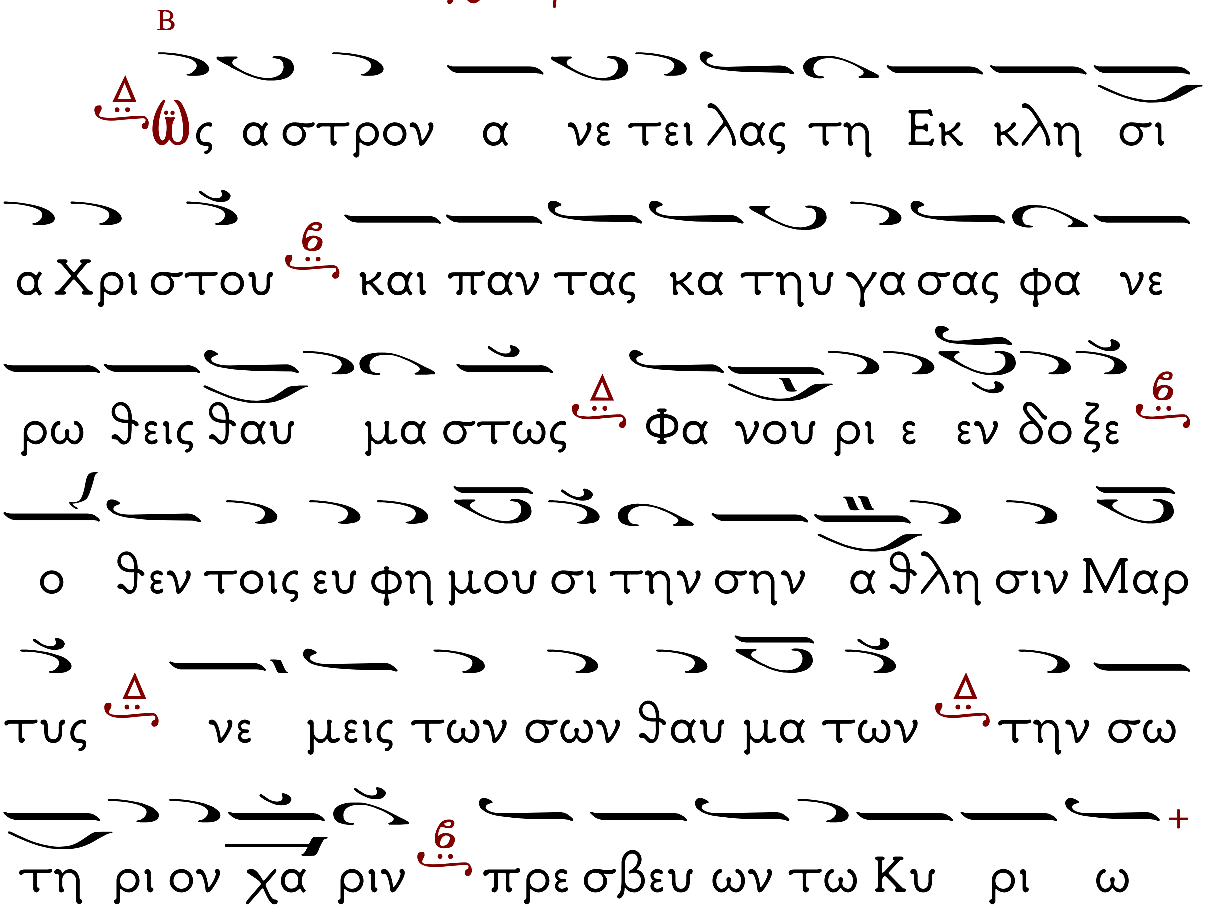

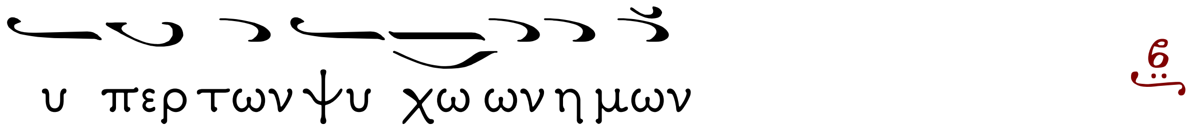

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Δι

Ι ω α κειμ και Αν να ο νει δι
σμου α τε κνι ας και Α δαμ και Ευ α εκ
της φθο ρας του θα να του η λευ θε ρω θη σαν
α α χραν τε εν τη α γι α γεν νη σει
σου αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
σου ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις
εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε
ο το ο κον και τρο φον της ζω ης η μω
ω ων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 6:10-17

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα

τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος Πα

Ἔκτασις.

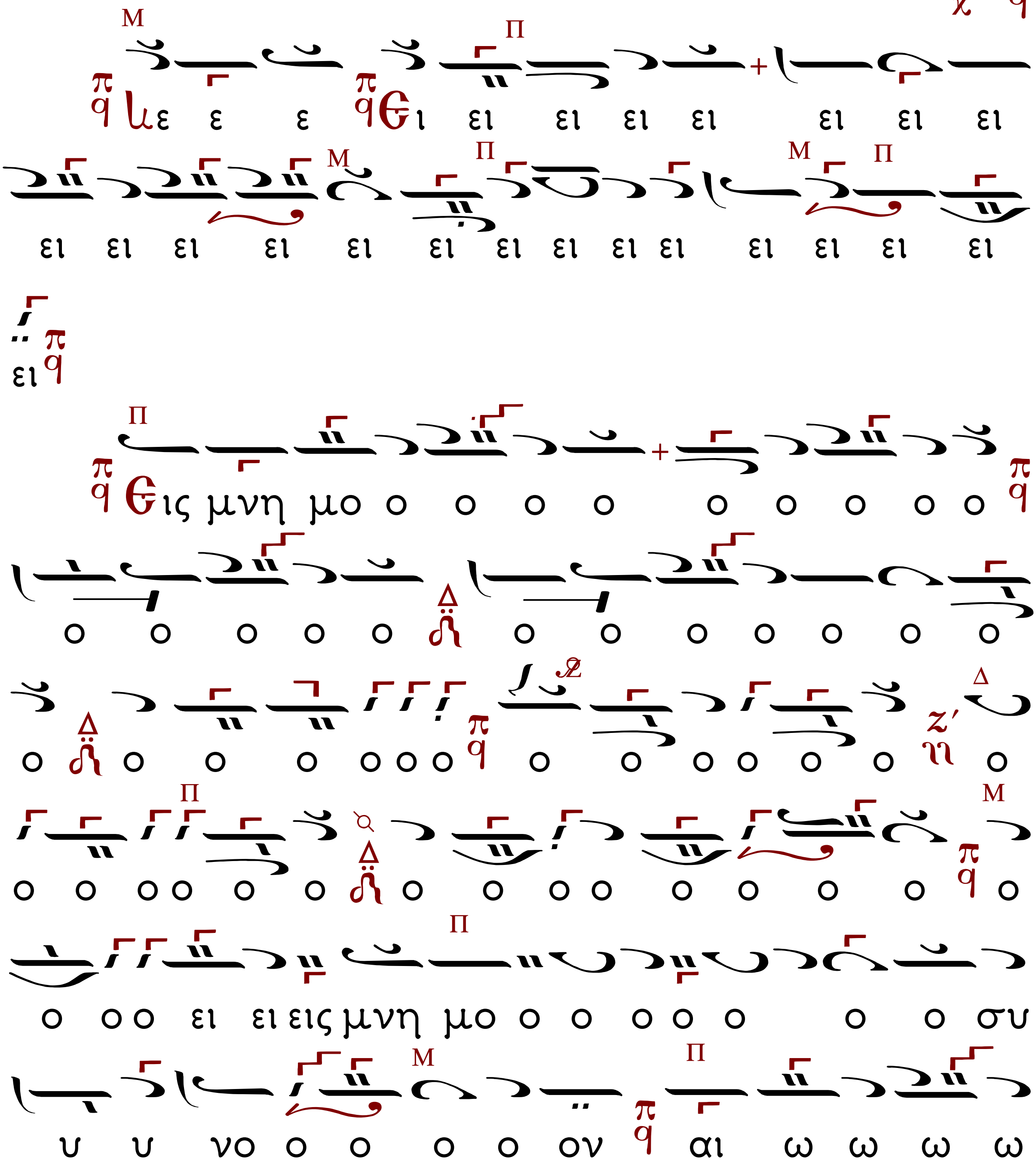

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

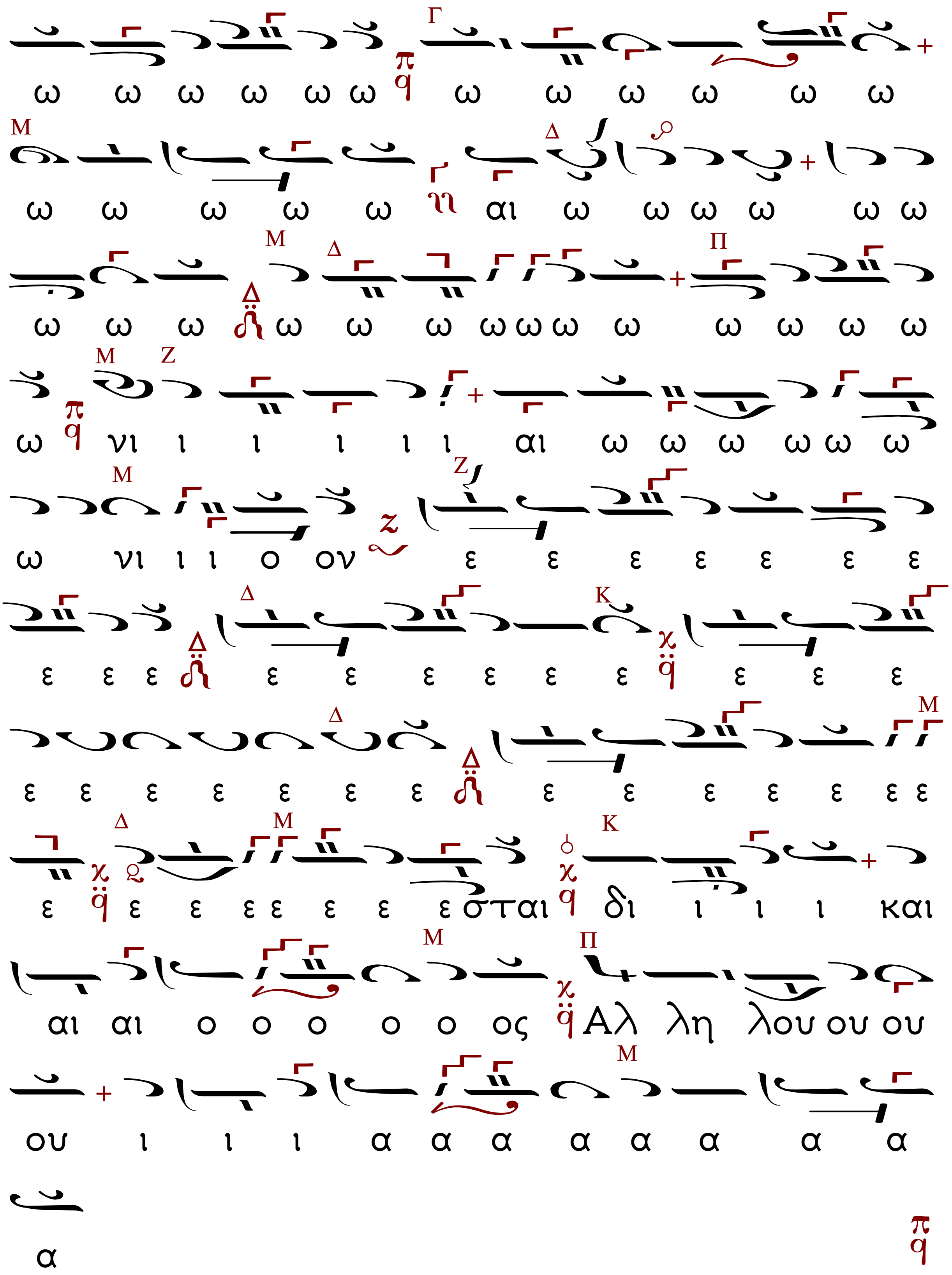

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Ει δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα
βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι

Α μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
αι ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

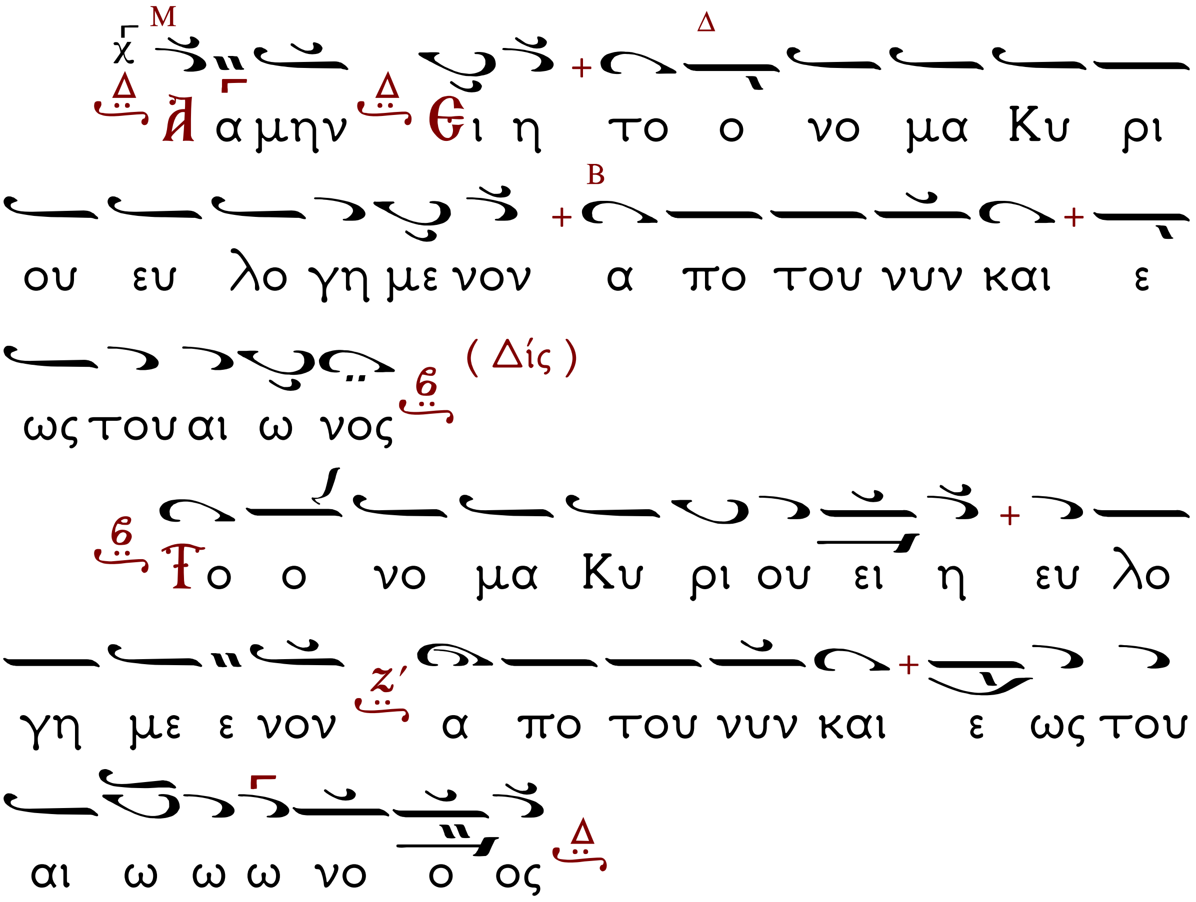

Τόν Εὐλογούντα...

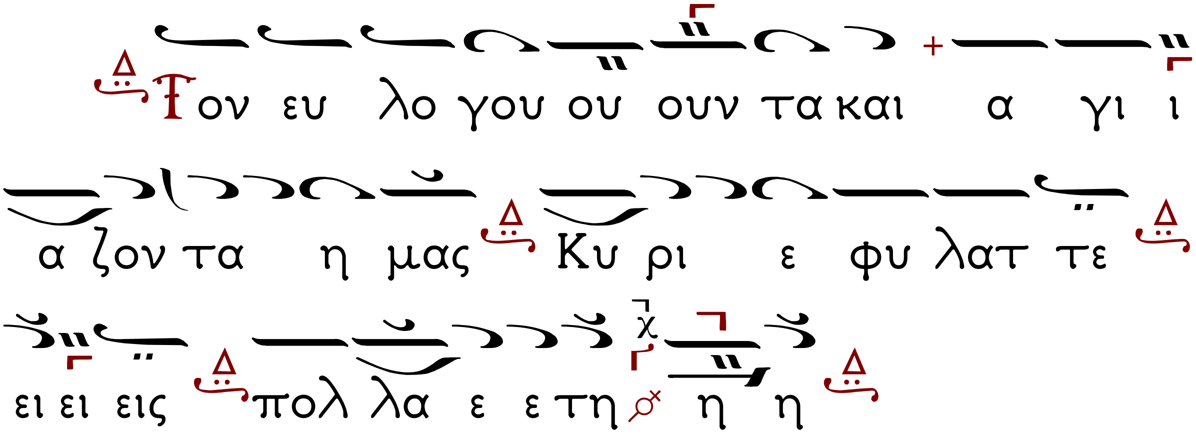

Ἦχος Βαρύς Ζω
Πα να γι ι α Δε
ε σποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα α
κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα
σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα
αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
α των πι στων Κε χα ρι τω με ε νη η ε

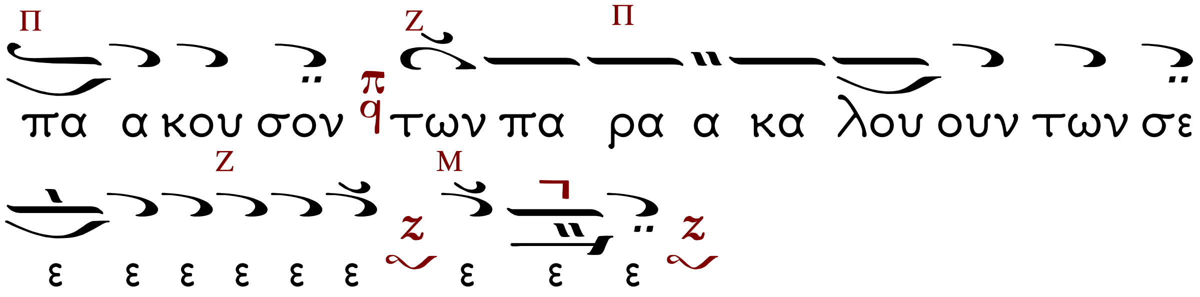
πα α κου σον των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ 27-08-

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρὺν
Μὴ καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρὺς Ζω

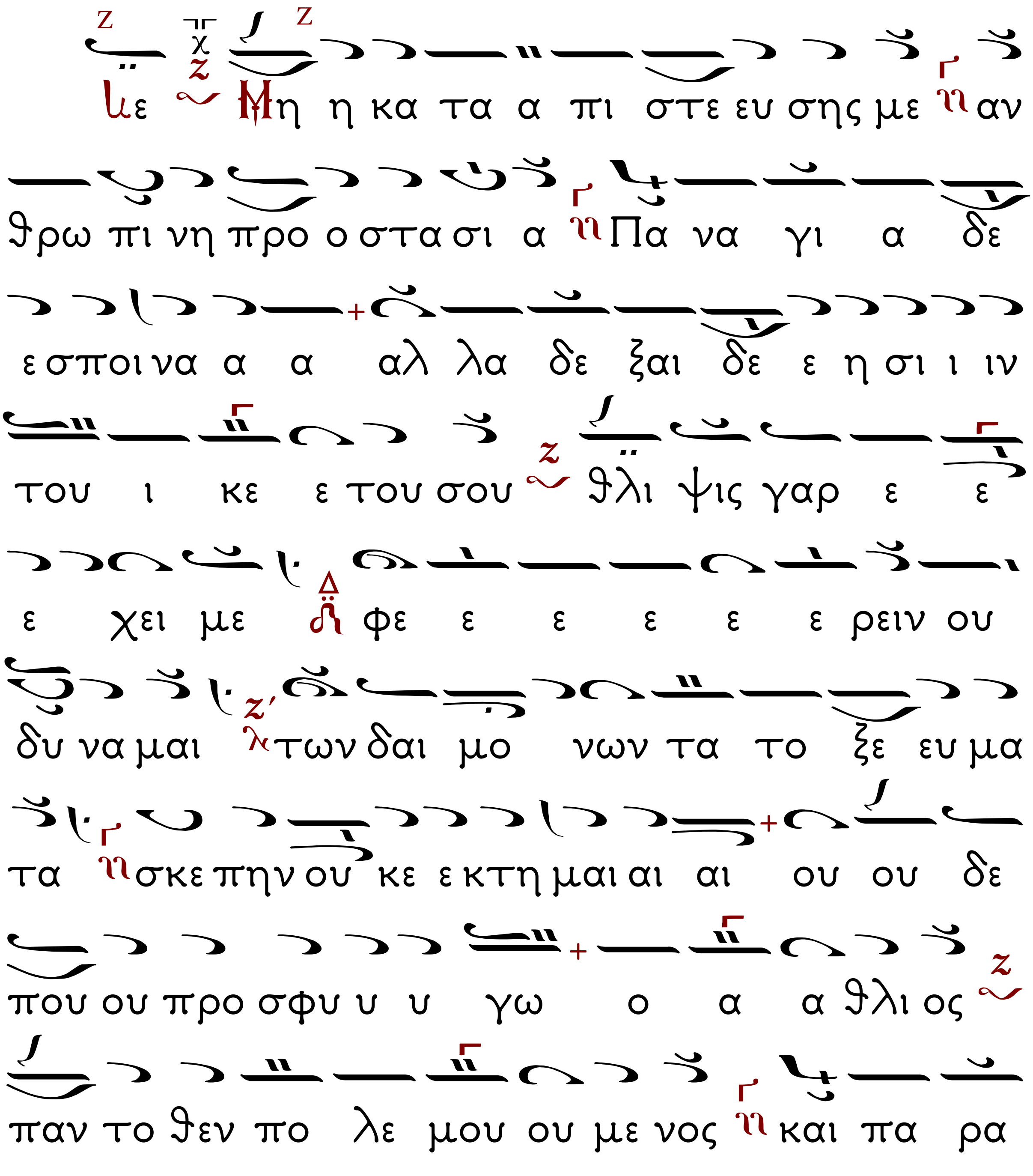

μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι

ι α των πι στων μη μου πα ρι ι δης την

δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρὺς Ζω

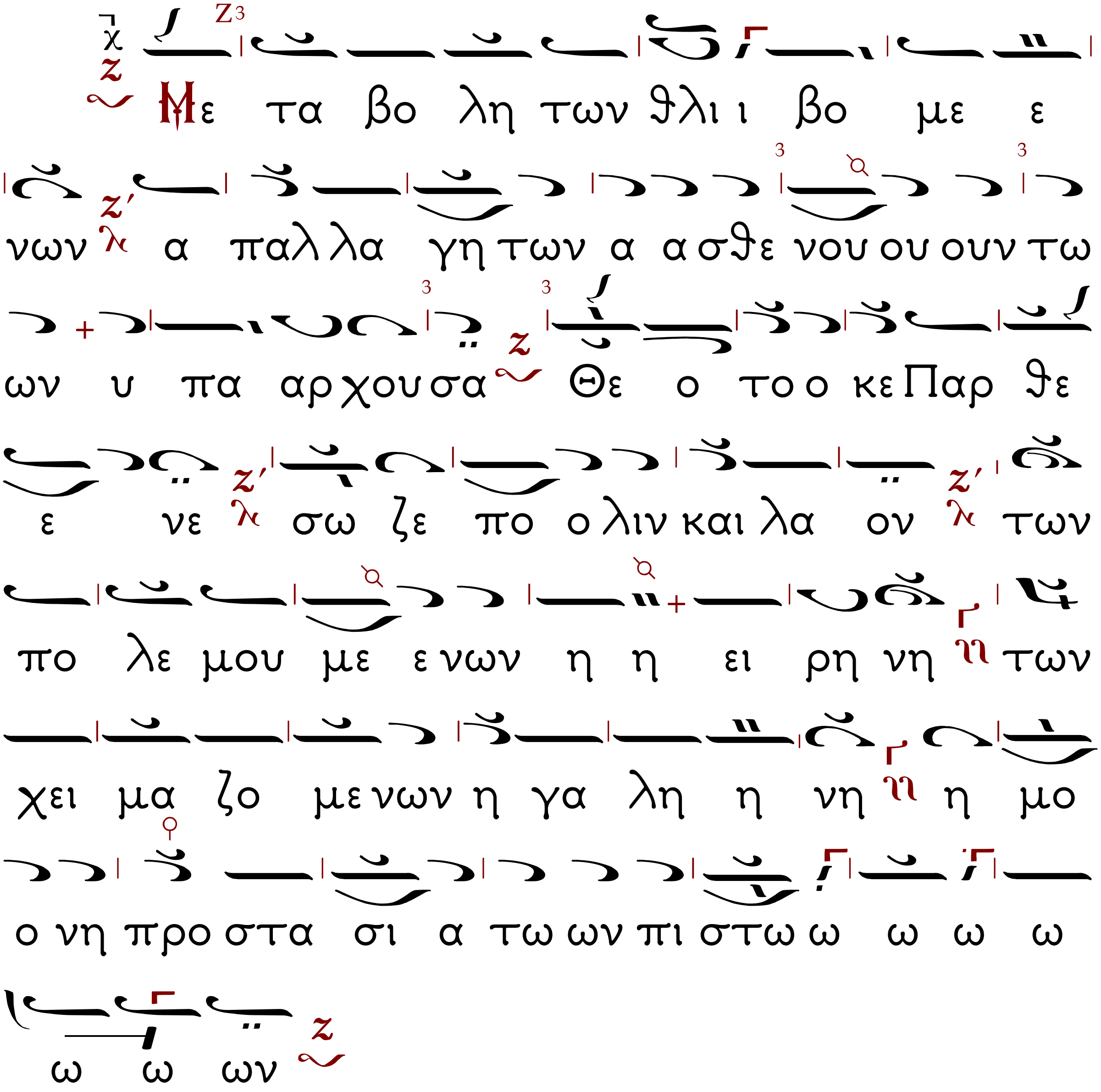

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελῳδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.